

FERIA V IN CENA DOMINI

Duplex I classis

AD MATUTINUM

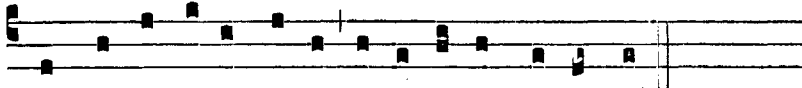
Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, et omnibus aliis prætermisiss, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum et in Responsoriis omittitur Glória Patri. In Officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonæ convenienti. In Officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Cantici et cujusque divisionis: item etiam in fine Psalmi Miserère, qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio Rêspice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

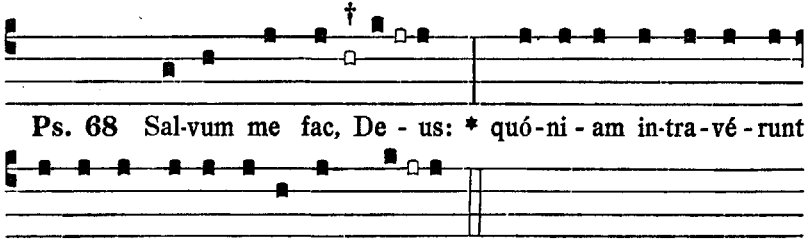
In I Nocturno

Z e-lus do-mus tu-æ * co-mé-dit me, et oppró-bri-a

ex-pro-brán-ti-um ti-bi ce-ci-dé-runt su-per me.

Ps. 68 Sal-vum me fac, De - us: * quó-ni - am in-tra-vé - runt

aquæ usque ad á-ni-mam me - am.

2. Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris: * et tempéstatas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

7. Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscondita.

8. Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

9. Non confundántur super me * qui quærun't te, Deus Israel.

10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsió faciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

13. Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

16. Ego vero oratióem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

17. In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

18. Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstatas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secúndum multítudinem miserationum tuárum respice in me.

21. Et ne avértas faciém tuam a púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolaretur, et non invéni.

26. Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

27. Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

28. Obscuréntur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incúrva.

29. Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

30. Fiat habitatio eorum desérta: * et in tabernáculis eorum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

32. Appóne iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non in-trent in justítiam tuam.

33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

34. Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

35. Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

36. Et placébit Deo super ví-tulum novéllum: * córnua producén-tem et úngulas.

37. Videant páuperes et lætén-tur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

38. Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

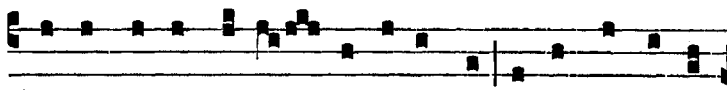
39. Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

40. Quóniam Deus salvam faciet Sion: * et ædificabúntur civitatés Juda.

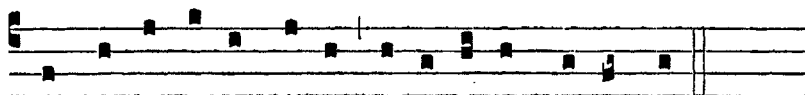
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

42. Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Anti-
phona

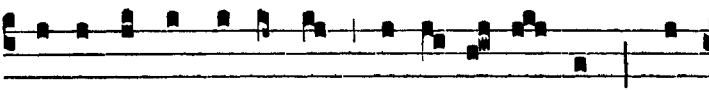

Ze-lus do-mus tu-æ com-é-dit me, et oppró-bri-a

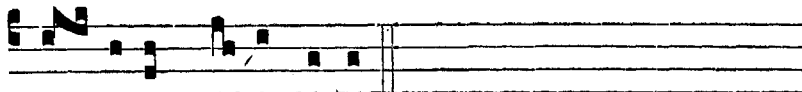

ex-pro-brán-ti - um ti-bi ce-ci-dé-runt su-per me.

2. Ant.
VIII c

A - ver-tán-tur re-trór-sum * et e-ru-bé - scant, qui

có - gi-tant mi - hi ma - la.

Ps. 69 De - us, in ad - ju - tó - ri - um me - um in - tén - de * Dó - mi - ne,

ad ad - ju - ván - dum me fes - tí - na.

2. Confundántur et revereántur,
* qui quærent ánimam meam.

3. Avertántur retrórsum et eru -
béscant, * qui volunt mihi mala.

4. Avertántur statim erubescén -
tes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

5. Exsúltent et læténtur in te

omnes qui quærent te, * et dicant
semper: Magnificétur Dóminus: qui
diligent salutáre tuum.

6. Ego vero egénus, et pauper
sum: * Deus, ádjuva me.

7. Adjútor meus et liberátor
es tu: * Dómine, ne moréris.

Anti -
phona

A - ver - tántur retrórsum et e - ru - bés - cant, qui có - gi - tant

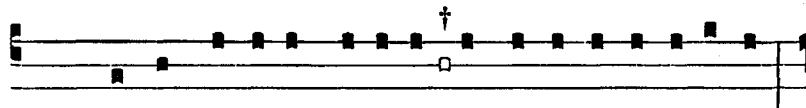

mi - hi ma - la.

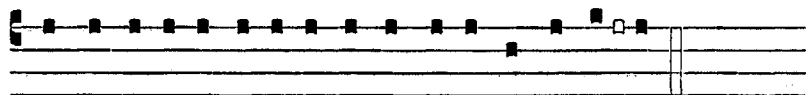
3. Ant.
VIII c

D

e - us me - us, * é - ri - pe me de ma - nu pec - ca - tó - ris.

Ps. 70 In te, Dó - mi - ne, spe - rá - vi, non confúndar in æ - térnum: *

in jus - tí - ti - a tu - a lí - be - ra me et é - ri - pe me.

2. In-clí-na ad me au-rem tu - am, * et sal-va me.

3. Esto mihi in Deum protec-tórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias.

4. Quóniam firmaméntum me-um, * et refúgium meum es tu.

5. Deus meus, éri-pe me de ma-nu peccatóris, * et de manu con-tra legem agéntis et iniqui:

6. Quóniam tu es paciéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

7. In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meae tu es protéctor meus.

8. In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

10. Ne projicias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

11. Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consilium fecérunt in unum,

12. Dicéntes: Deus dereliquit eum, † persequimini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

13. Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxilium meum respice.

14. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimae meae: * ope-riántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

15. Ego autem semper sperábo:

* et adjíciam super omnem lau-dem tuam.

16. Os meum annuntiábit justí-tiam tuam: * tota die salutáre tuum.

17. Quóniam non cognóvi litte-ratúram, † introibo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiae tuae soliis.

18. Deus, docuísti me a juven-túte mea: * et usque nunc pro-nuntiábo mirabília tua.

19. Et usque in senéctam et sé-nium: * Deus, ne derelinquas me,

20. Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quae ventúra est:

21. Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima, quae fecísti magnália: * Deus, quis similis tibi?

22. Quantas ostendísti mihi tri-bulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terrae íterum reduxísti me:

23. Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

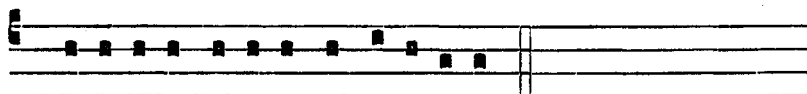
24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Anti-
phona

De - us. me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

Y. A-vertántur retrórsu[m] et e-ru-béscant.

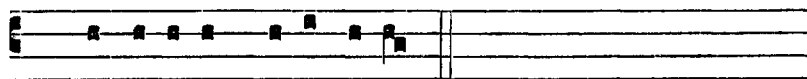

R. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Vel juxta recentiorem usum:

Y. A-vertántur retrórsu[m] et e-ru-béscant.

R. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

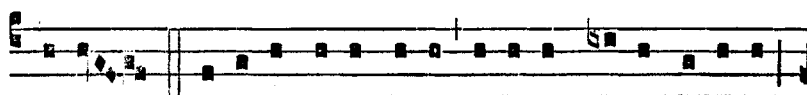
Hoc triduo, post Versiculos Nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur Tu autem, sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Lectio I

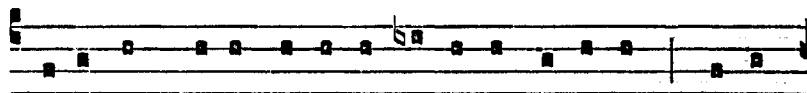
Cap. 1, 1-14

I n-ci-pit Lamentá-ti-o Je-re-mí-æ Prophé-tæ.

A-leph. Quómo-do se-det so-la cí-vi-tas ple-na pó-pu-lo:

facta est qua-si ví-du-a dó-mi-na Gén-ti-um: prin-ceps

pro-vin-ci-á-rum facta. est sub tri-bú-to. Beth. Plo-rans

plo-rá-vit in nocte, et lá-cri-mæ e-jus in ma-xíl-lis e-jus:
 non est qui conso-lé-tur e-am ex óm-ni-bus ca-ris e-jus:
 omnes a-mí-ci e-jus spre-vé-runt e-am, et fac-ti sunt e-i
 in-i-mí-ci. Ghi-mel. Migrá-vit Ju-das propter afflic-ti-ónem
 et mul-ti-tú-di-nem servi-tú-tis: ha-bi-tá-vit inter gentes,
 nec in-vé-nit réqui-em: omnes perse-cu-tó-res e-jus appre-
 hendé-runt e-am inter angústi-as. Da-leth. Vi-æ Si-on
 lu-gent, e-o quod non sint, qui vé-ni-ant ad sol-lemni-tá-tem:
 omnes portæ e-jus destrúctæ: sa-cerdó-tes e-jus ge-méntes:
 vírgi-nes e-jus squá-li-dæ, et ipsa opprés-sa ama-ri-tú-di-ne.

He. Fac-ti sunt hostes e-jus in cá-pi-te, in-i-mí-ci e-jus
 lo-cuple-tá-ti sunt: qui-a Dó-mi-nus lo-cú-tus est su-per e-am
 propter mul-ti-tú-di-nem in-i-qui-tá-tum e-jus: párvu-li e-jus
 duc-ti sunt in capti-vi-tá-tem, ante fá-ci-em tri-bu-lán-tis.
 Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De-um
 tu - um.

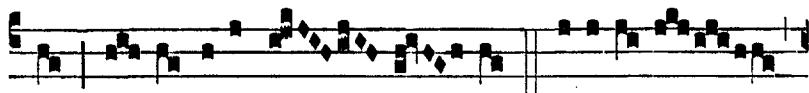
Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

Responsorium I

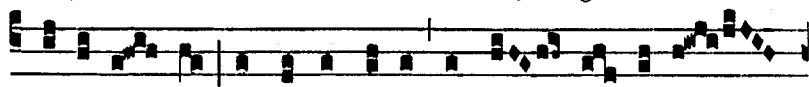
VIII

In mon - te * O-li - vé - ti o-rá - vit ad
 Pa - trem: Pa - ter, si fí - e - ri pot - est, tránse - at a
 me ca - lix is - te: * Spí - ri - tus qui - dem promptus

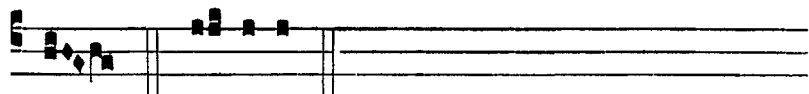

est, ca - ro autem in - fir - ma. V. Vi-gi-lá - te

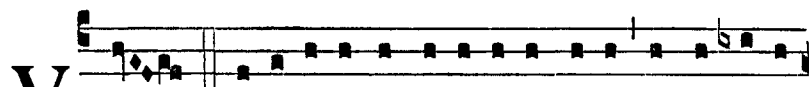

et o-rá - te, ut non in-tré-tis in ten - ta - ti - ó - -

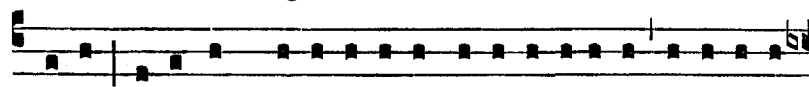

nem. * Spi - ri - tus.

Lectio II

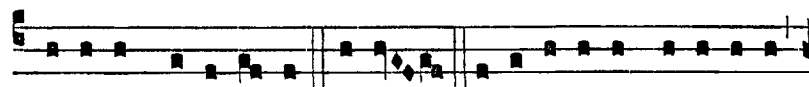
V au. Et egréssus est a fi-li-a Si-on omnis de-cor

e-jus: fac-ti sunt prin-ci-pes e-jus vel-ut a-rí-e-tes non inve-ni-

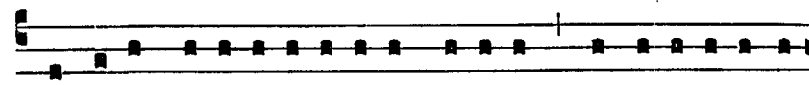
éntes páscu - a: et ab-i-é-runt absque for-ti-tú-di-ne ante

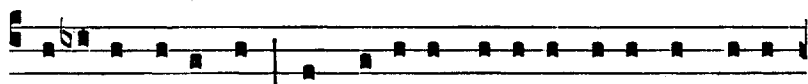
fá-ci - em subsequén-tis. Za - in. Re-cordá-ta est Je-rú-sa-lem

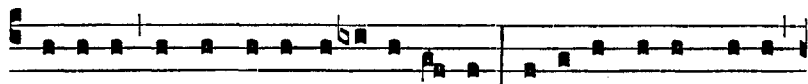
di - é-rum af-lic-ti - ó-nis su-æ et præ-va-ri-ca-ti - ó-nis,

ó-mni - um de-si-de-ra-bí - li - um su - ó-rum, quæ ha-bú - e-rat a

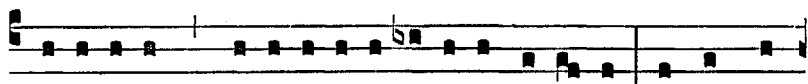
di-é-bus an-tí-quis, cum cá-de-ret pó-pu-lus e-jus in ma-nu

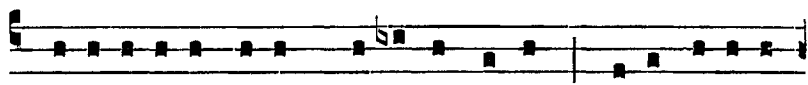
hos-tí-li, et non es-set auxi-li-á-tor: vi-dé-runt e-am hostes,

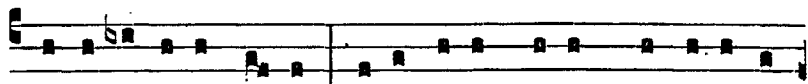
et de-ri-sé-runt sá-bba-ta e-jus. Heth. Peccá-tum peccá-vit

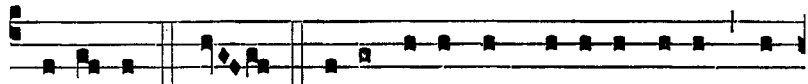
Je-rú-sa-lem, proptér-e-a instá-bi-lis fac-ta est: omnes, qui

glo-ri-fi-cá-bant e-am, spre-vé-runt il-lam, qui-a vi-dé-runt

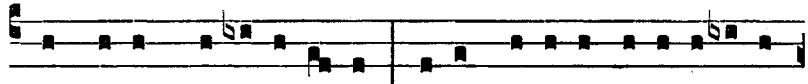
ig-no-mí-ni-am e-jus: ipsa au-tem ge-mens con-vér-sa est

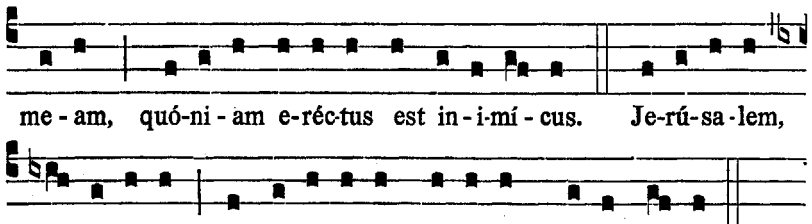
re-trór-sum. Teth. Sordes e-jus in pé-di-bus e-jus, nec

re-cor-dá-ta est fi-nis su-i: de-pó-si-ta est ve-he-mén-ter,

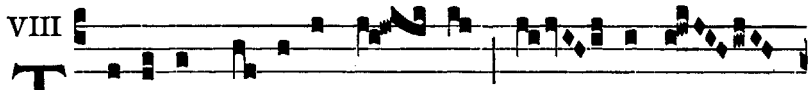
non ha-bens con-so-la-tó-rem: vi-de, Dó-mi-ne, af-flic-ti-ó-nem

me - am, quó - ni - am e - ré - ctus est in - i - mí - cus. Je - rú - sa - lem,
 Je - rú - sa - lem, con - vér - te - re ad Dó - mi - num, De - um tu - um.

Responsorium II

VIII

Tris - tis est * á - ni - ma me - a us - que ad
 mor - tem: sus - ti - né - te hic, et vi - gi - lá - te me - cum:
 nunc vi - dé - bi - tis turbam, quæ circúmda - bit me: *
 Vos fu - gam ca - pi - é - tis, et e - go va - dam
 im - mo - lá - ri pro vo - bis. V. Ec - ce,
 appro - pinquat ho - ra, et Fí - li - us hó - mi - nis tra - dé - tur
 in ma - nus pec - ca - tó - rum. * Vos.

Lectio III

 J od. Ma-num su-am mi-sit hos-tis ad ómni-a de-si-

 de-ra-bí-li-a e-jus: qui-a vi-dit gen-tes in-grés-sas

 Sanctu-á-ri-um su-um, de qui-bus præ-cé-pe-ras, ne in-trá-rent

 in ec-clé-si-am tu-am. Caph. Omnis pó-pu-lus e-jus

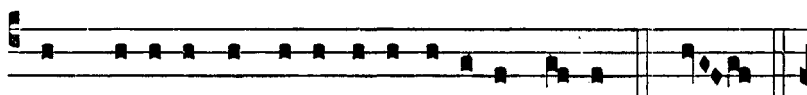

 gemens et quærens pa-nem: de-dé-runt pre-ti-ó-sa quæque pro cibo

 ad re-fo-cil-lándam á-ni-mam. Vi-de, Dó-mi-ne, et consí-de-ra,

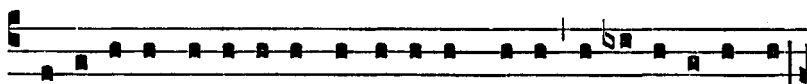

 quó-ni-am fac-ta sum vi-lis. La-med. O vos omnes, qui

 trans-i-tis per vi-am, at-té-ndi-te et vi-dé-te, si est do-lor

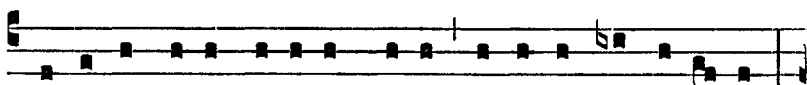

 sic-ut do-lor me-us: quó-ni-am vin-de-mi-á-vit me, ut lo-cú-tus

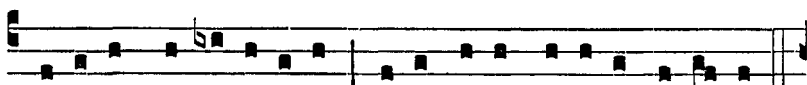
est Dó-mi-nus in di-e i-ræ fu-ró-ris su - i. Mem.

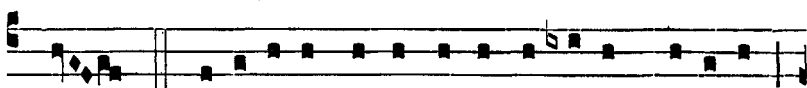
De excél-so mi-sit ignem in ós-si-bus me - is, et e-ru-dí-vit me:

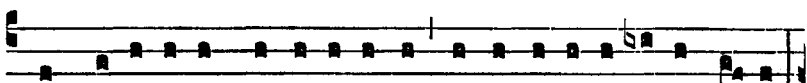
expándit re-te pé-di-bus me - is, convér-tit me re-trór-sum:

pó-su - it me de-so-lá-tam, to-ta di - e mæ-ró-re conféc-tam.

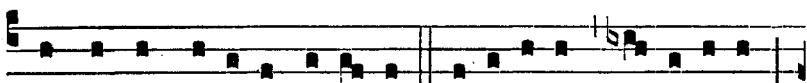
Nun. Vi-gi-lá-vit ju-gum in - i - qui - tá-tum me - á-rum:

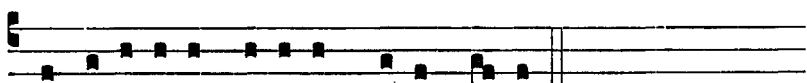
in ma-nu e-jus convo-lú-tæ sunt et impó-si-tæ col-lo me - o:

in-fir-má-ta est vir-tus me - a: de-dit me Dó-mi-nus in ma-nu,

de qua non pó-te-ro súrge - re. Je-rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem,

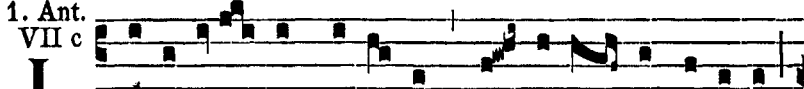
con-vér-te-re ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium III

V
E

c-ce, * ví-di-mus e - um non ha-bén-tem
 spé-ci - em ne - que de - có - rem: aspéc-tus e-jus
 in e - - o non est: hic peccá - ta
 nostra por-tá - - vit, et pro no-bis do - let:
 ipse au - tem vulne-rá - tus est propter in - i-qui-
 tá - tes nos - tras: * Cu-jus li-vó - re sa-ná - -
 ti su - mus. V. Ve-re languó-res nostros ipse
 tu - lit, et do-ló-res nos-tros ip - se por-tá - vit. *
 Cu-jus. R. Ec-ce.

In II Nocturno

1. Ant.
VII c

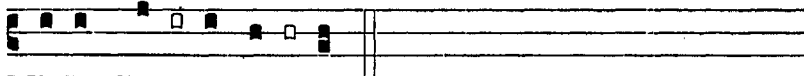
L i-be-rá - vit Dó-mi - nus * páu-pe-rem a po-ténte,

et in-o-pem, cu-i non e-rat adjú-tor.

Ps. 71 De - us, ju-dí-ci - um tu - um re-gi da: * et jus-tí-ti-am

tu - am fi - li - o re - gis:

2. Judicáre pópulum tuum in justitia, * et páuperes tuos in iudicio.

3. Suscipiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in velus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

7. Oriétur in diébus ejus justitia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

8. Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

9. Coram illo prócident Æthiopes: * et inimíci ejus terram língent.

10. Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

11. Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

13. Parcet páuperi et inopi: * et ánimas páuperum salvas faciet.

14. Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

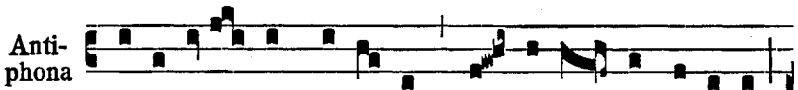
16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitate sicut fænum terræ.

17. Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

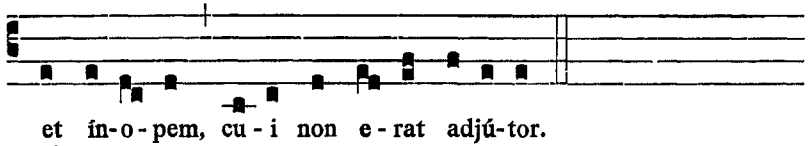
18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

19. Benedictus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:

20. Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

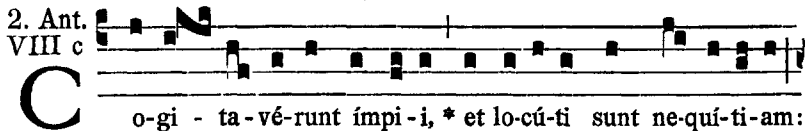

Li-be-rá - vit Dó-mi-nus páu-pe-rem a po-ténte,

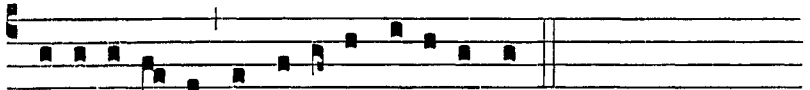

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adjú-tor.

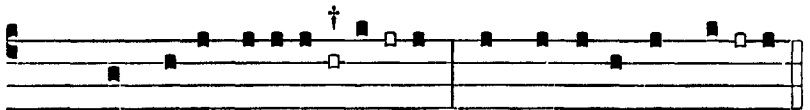
2. Ant.
VIII c

o-gi - ta-vé-runt ím-pi-i, * et lo-cú-ti sunt ne-quí-ti-am:

in-iqui-tá - tem in excélso lo-cú-ti sunt.

Ps.72 Quam bo-nus Isra-el De - us, * his qui recto sunt cor-de!

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

4. Quia non est respectus mortis eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagella-búntur:

6. Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequitiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

9. Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transiit in terra.

10. Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

11. Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutinis.

15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce, natióem filiórum tuórum reprohávi.

16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

17. Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intéllegam in novíssimis eórum.

18. Verúm tamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos dum alleverántur.

19. Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecerunt: * perierunt propter iniquitátem suam.

20. Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum redígés.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

23. Tenuísti manum déxteram

meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

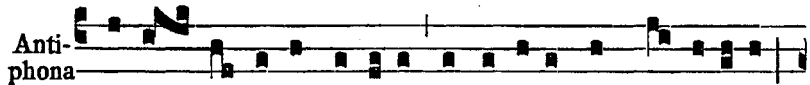
24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

25. Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

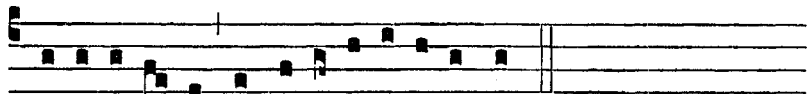
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

27. Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

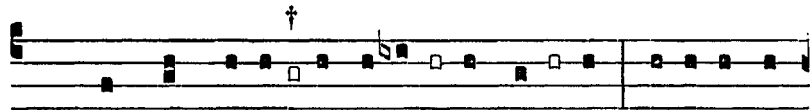
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

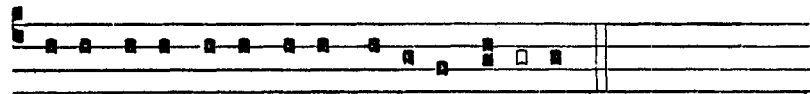
Co-gi - ta - vé - runt ím - pi - i, et lo - cú - ti sunt ne - quí - ti - am:

in - i - qui - tá - tem in excélsó lo - cú - ti sunt.

Ps. 73 Ut quid, De - us, rep - pu - lis - ti in fi - nem: * i - rá - tus est

fu - ror tu - us su - per o - ves pás - cu - æ tu - æ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

3. Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in æo.

4. Leva manus tuas in superbiis eórum in finem: * quanta malignátus est inimicus in sancto!

5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio sollemnitétis tuæ.

6. Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

7. Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

8. Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

9. Dixerunt in corde suo cognitio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

10. Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * et nos non cognoscet amplius.

11. Usquequo, Deus, improperebit inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

12. Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

13. Deus autem rex noster ante secula: * operatus est salutem in medio terræ.

14. Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

15. Tu confregisti capita draco-

nis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

16. Tu dirupisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

18. Tu fecisti omnes terminos terræ: * aetatem et ver tu plasmasti ea.

19. Memor esto hujus, inimicus improperebit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

20. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

21. Respice in testamentum tuum: * quia replenti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

22. Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

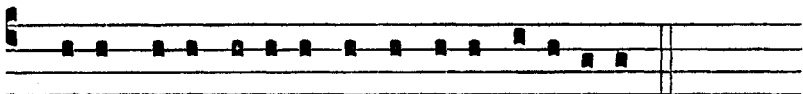
23. Exsurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

24. Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Anti-
phona

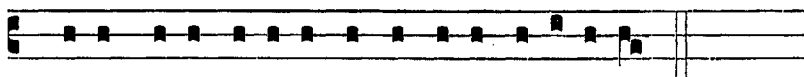
Exsurge, Dó-mi-ne, et jú-di-ca causam me-am.

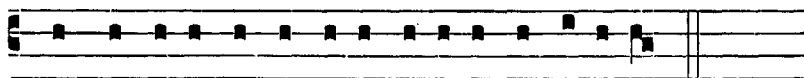
V. De-us me-us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

R. Et de ma-nu contra le-gem a-gén-tis et in-íqui.

Vel:

V. De - us me - us, é - ri - pe me de ma - nu pecca - tó - ris.

R. Et de ma - nu contra le - gem a - géntis et in - í - qui.

Pater noster, *secreto*.

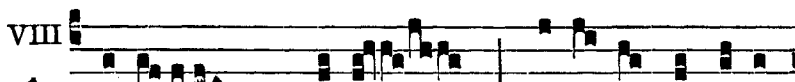
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV

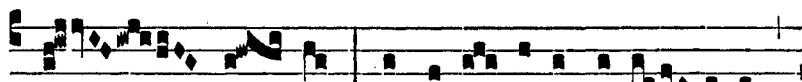
In Ps. 54, ad 1 vers.

Exáudi, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatione pósito verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desiderans. Súperest, ut videámus, in quo malo sit: et cum dicere cceperit, agnoscámus ibi nos esse: ut, comunicáta tribulatione, conjungámus orationem. Contristátus sum, inquit, in exercitacione mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitacione mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandémque passionem malórum hóminum exercitacionem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

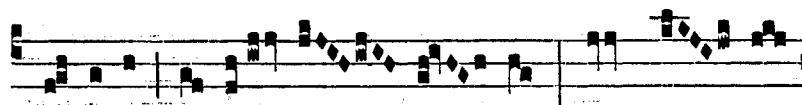
Responsorium IV

A - mí - cus me - us * óscu - li me trá - di -

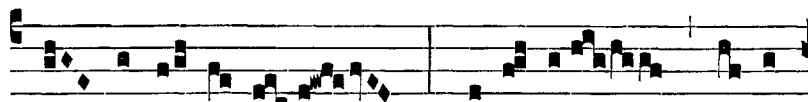
dit sig - no: Quem oscu - lá - tus fú - e - ro,

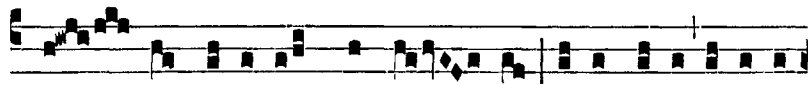
ip - se est, te - né - te e - um: hoc ma - lum

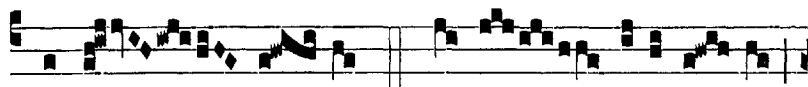
fe-cit sig - num, qui p̄r óscu-lum ad-implé-vit

ho - mi - cí - di - um. * In-fé - lix præ - ter-

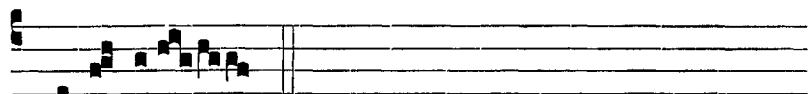
mí - sit pré - ti - um sán - gui - nis, et in fi-ne láque-o

se sus - - pén - dit. V. Bo-num e-rat e - i,

si na-tus non fu - ís-set ho-mo il - le.

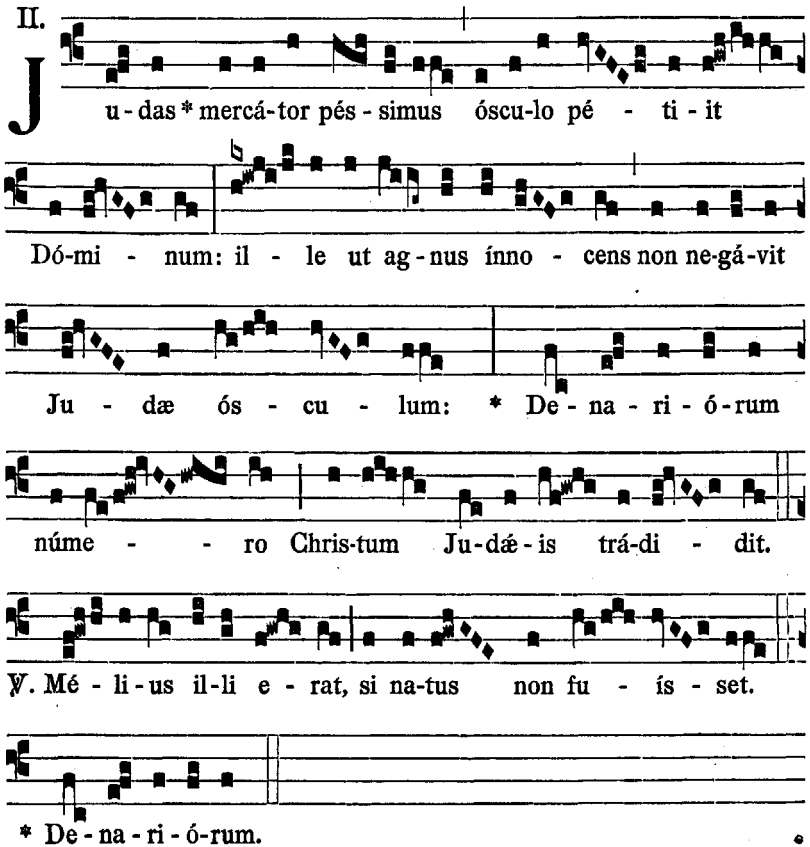
* Infé - lix.

Lectio V

Utinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobiscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveráturus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem aetérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sán - guinem: id est, non advérsus hómines, quos vidéti, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellégeres dámones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Responsorium V

II.

u - das * mercá - tor pés - simus óscu - lo pé - ti - it

Dó - mi - num: il - le ut ag - nus ínno - cens non ne - gá - vit

Ju - dæ ós - cu - lum: * De - na - ri - ó - rum

núme - - ro Chris - tum Ju - dæ - is trá - di - dit.

¶ Mé - li - us il - li e - rat, si na - tus non fu - ís - set.

* De - na - ri - ó - rum.

Lectio VI

Quóniam vidi iniquitatem et contradíctíonem in civitaté. Atténde glóriam Crucis ipsíus. Jam in fronte regum Crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de Cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem perfídiam intéllege. Vidébat ergo Dóminus in civitaté iniquitatem et contradíctíonem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem; et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid faciunt.

Responsorium VI

VIII

U - nus * ex dis-cí-pu-lis me - is tra-det me

hó-di - e: Væ il - li per quem tra - dar

e - go: * Mé-li-us il-li e - rat, si na - tus non

fu - is - set. V. Qui in-tíngit me-cum ma-num

in par-ópsi - de, hic me tra-di-tú-rus est in ma-nus

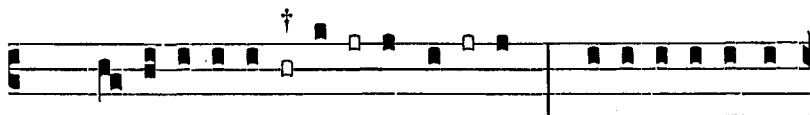
pec - ca - tó - rum. * Mé - li - us. R. U-nus.

In III Nocturno

1. Ant.
VII c

D i-xit in-fí-quis: * No-lí-te lo-qui ad-vérsus De-um

in - iqui-tá-tem.

Ps. 74 Con-fi-té-bi-mur ti - bi, De - us: * con-fi-té-bi-mur, et

invo-cá-bi-mus no - men tu - um.

2. Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iniquis: Nolíte inique ágere: * et delinquentibus: Nolíte exaltáre cornu:

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis

móntibus: * quóniam Deus judex est.

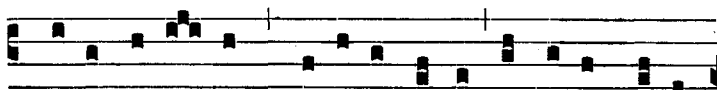
7. Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúm tamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

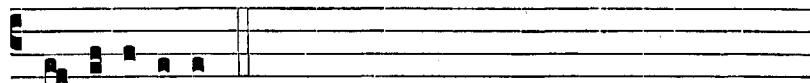
9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confringam: * et exaltábuntur córnua justí.

Anti-
phona

Di-xi in-í-quis: No-lí-te lo-qui ad-vérsus De-um

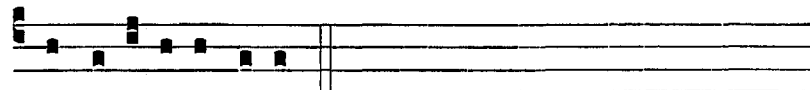

in - iqui - tá - tem.

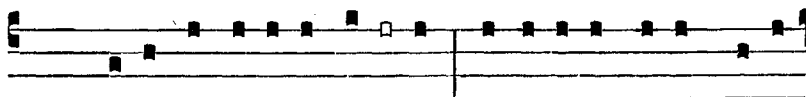
2. Ant.
VIII c

T

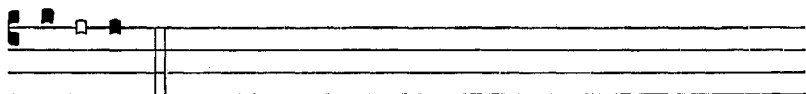
erra tré-mu - it * et qui - é - vit, dum ex - súrge - ret

in ju - dí - ci - o De - us.

Ps. 75 No-tus in Ju-dæ-a De - us: * in Isra-el magnum nomen

e - jus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias arcum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitáverunt qui ascenderunt equos.

7. Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cælo audítum fecisti júdícium: * terra trémuit et quiévit,

9. Cum exsúrgeret in júdícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitatónis diem festum agent tibi.

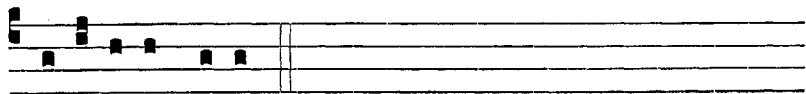
11. Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terribili et ei qui aufert spíritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Anti-
phona

Terra tré-mu-it et qui-é - vit, dum ex-súrge-ret in

ju-dí-ci-o De-us.

3. Ant.
VII a

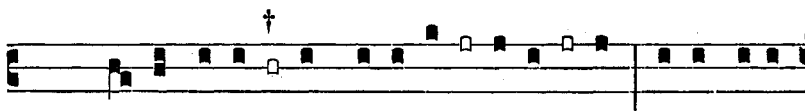

n di - e * tri-bu-la-ti - ó-nis me-æ De - um ex-

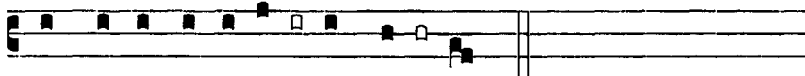

qui-sí-vi má-ni-bus me - is.

Ps. 76 Vo-ce me-a ad Dó-mi-num cla-má - vi: * vo-ce me-a

ad De - um, et intén - dit mi - hi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, † má-nibus meis nocte contra eum: * et non sum de-céptus.

3. Rénuít consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defé-cit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigilias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antiquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérnum projiciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatióne in generatiónem?

9. Aut obliviscétur miseréri De-us? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutatió dexteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini

* quia memor ero ab inítio mira-bílium tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventi-ónibus tuis exercébor.

13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mi-rabilia.

14. Notam fecísti in pópulis vir-tútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vi-dérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

17. Etenim sagittæ tuæ tráns-eunt: * vox tonítui tui in rota.

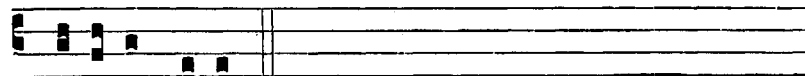
18. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

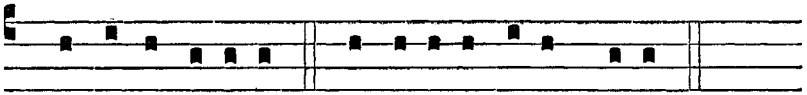
20. Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

In di - e tri-bu-la-ti - ó-nis me - æ De-um exqui-si-vi

má-ni-bus me - is.

V. Ex-súr-ge, Dó-mi-ne. R. Et jú-di-ca causam me - am.

Vel:

V. Ex-súr-ge, Dó-mi-ne. R. Et jú-di-ca causam me - am.
Pater noster, *secreto*.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio VII

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcipio: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et háereses esse, ut et qui probáti sunt, manífesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Responsorium VII

VII

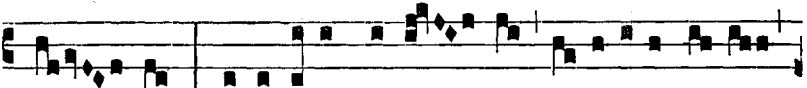
E

ram * qua - si ag - nus ínno - cens:

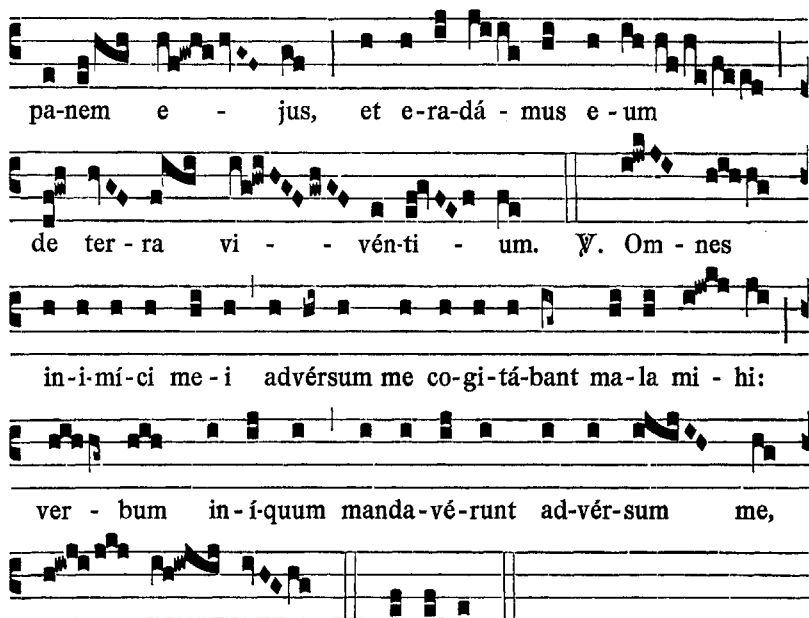
duc - tus sum ad im - mo - lán - dum, et ne - sci-

é - bam: con-sí-li-um fe-cé - runt in-imí-ci me - i

ad-vérsum me, di-céntes: * Ve-ní-te, mit-támus lignum in

pa-nem e - jus, et e-ra-dá - mus e - um
 de ter - ra vi - - vén-ti - um. Ψ . Om - nes
 in-i-mí-ci me-i advérsum me co-gi-tá-bant ma-la mi - hi:
 ver - bum in-í-quum manda-vé-runt ad-vér-sum me,
 di - cén - tes. * Ve-ní-te.

Lectio VIII

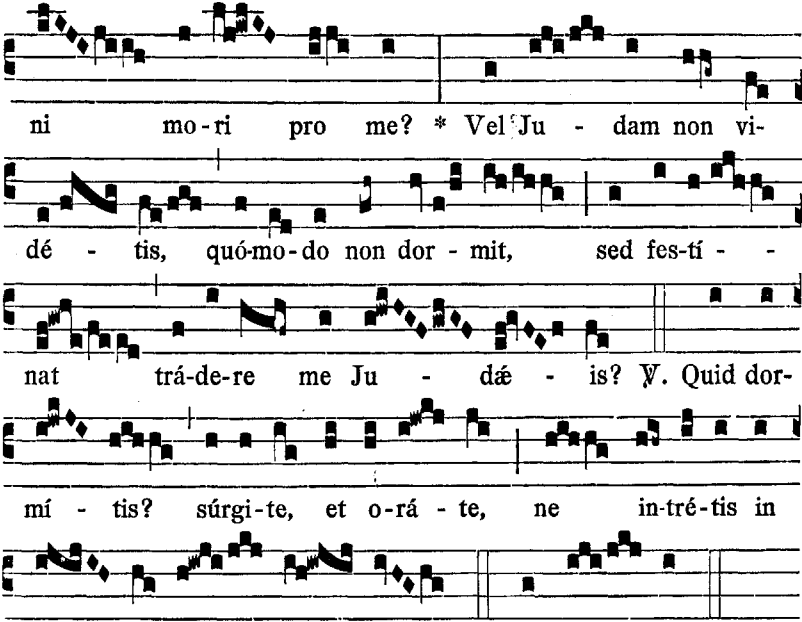
Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo ságuine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Responsorium VIII

VII

U - na ho - ra * non po-tu - ís - tis
 vi - gi - lá - re me - cum, qui ex-hor-ta-bá - mi -

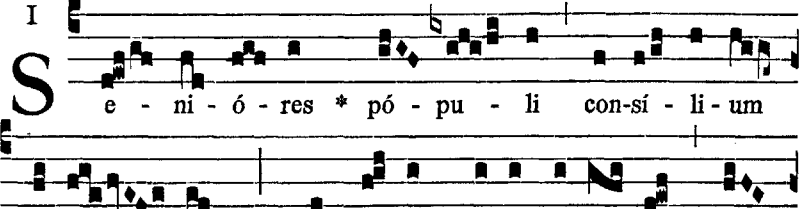

ni mo-ri pro me? * Vel Ju - dam non vi-
 dé - tis, quó-mo-do non dor - mit, sed fes-tí - -
 nat trá-de-re me Ju - dá - is? ¶. Quid dor-
 mí - tis? súrgi-te, et o-rá - te, ne in-tré-tis in
 ten - ta - ti - ó - nem. * Vel Ju - dam.

Lectio IX

Itaque quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmunt multi. Quod, si nosmetípsos dijúdicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in júdicium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Responsorium IX

I
 S e - ni - ó - res * pó - pu - li con-sí - li - um
 fe-cé - runt, * Ut Je - sum do - lo te - né - rent, et

oc - cí - de - rent: cum glá - di - is et fús - ti - bus
 ex - i - é - runt tamquam ad latró - nem. ¶ Colle - gé - runt
 pontí - fi - ces et pha - ri - sæ - i concí - li - um. * Ut Je - sum.
 R̄. Se - ni - ó - res.

Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra Chorum a Laudibus separetur, subjungitur Oratio Réspice, quæsumus, infra 212: et Laudes, dictis secreto Pater noster et Ave Maria, absolute a prima Antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

1. Ant.
VIII G

Jus - ti - fi - cé - ris, Dó - mi - ne, * in sermó - ni - bus tu - is,
 et vincas cum ju - di - cá - ris.

Ps. 50 Mi - se - ré - re me - i, De - us, * se - cún - dum mag - nam mi - se -
 ri - cór - di - am tu - am.

2. Et secúndum multitudinem
 miseratiónum tuárum, * dele ini -
 quitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniqui -
 tate mea: * et a peccáto meo mun -
 da me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérget me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projicias me a fácie tuá:

* et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

15. Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

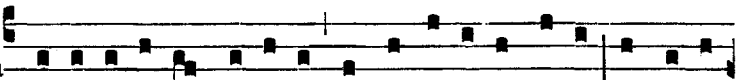
17. Quóniam si voluísset sacrificium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

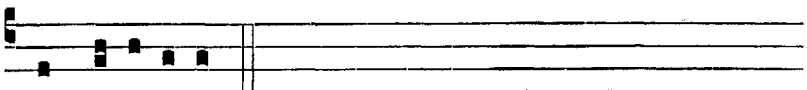
19. Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítie, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Anti-
phona

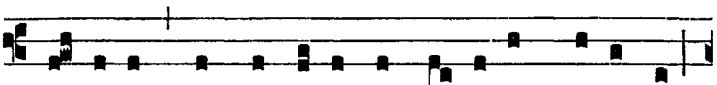

Jus-ti-fi-cé-ris, Dó-mi-ne, in sermó-ni-bus tu-is, et vincas

cum ju-di-cá-ris.

2. Ant.
II D
D

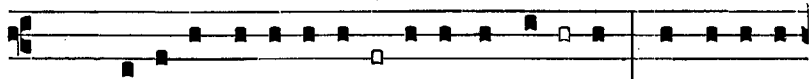

ó-mi-nus * tamquam o-vis ad vic-ti-mam ductus est,

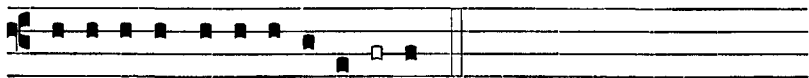

et non a-pé-ru-it os su-um.

†

Ps. 89 Dó-mi-ne, re-fú-gi-um factus es no - bis: * a ge-ne-ra-

ti - ó-ne in ge-ne-ra-ti - ó - nem.

2. Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sœculo et usque in sœculum tu es, Deus.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini filii hóminum.

4. Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætérit,

5. Et custódia in nocte, * quæ pro nihilo habéntur, eórum anni erunt.

6. Mane sicut herbá tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * vespere décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sœculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

11. Si autem in potentátibus,

octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripíemur.

13. Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

14. Déxteram tuam sic notam fac: * et eruditós corde in sapiéntia.

15. Convértere, Dómine, úsque-quo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

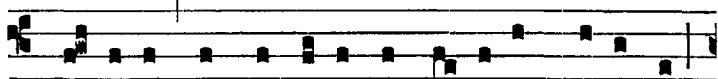
16. Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

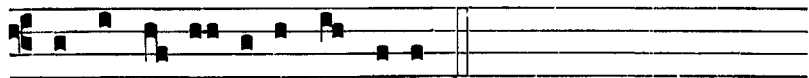
18. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.

19. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

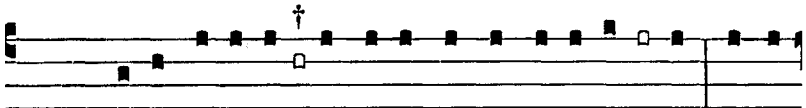
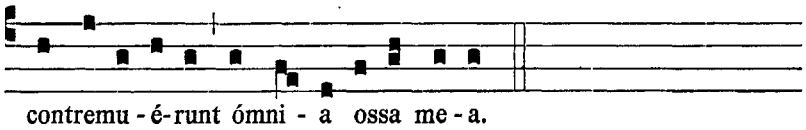
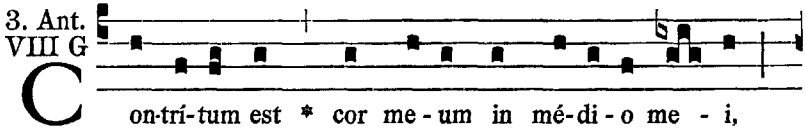
Anti-
phona

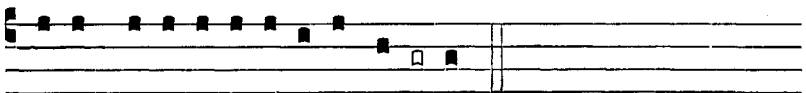
Dó-mi-nus tamquam o-vis ad víc-ti-mam ductus est,

et non a-pé-ru-it os su-um.

3. Ant.
VIII G

Ps. 35 Di-xit injús-tus ut de-línquat in se-met-íp - so: * non est

timor De - i ante ó-cu-los e - jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

3. Verba oris ejus iniquitas, et dolus: * nóluit intellégere ut bene ágeret.

4. Iniquitátem meditátus est in cubili suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

6. Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyíssus multa.

7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmódu[m] multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

8. Fílii autem hóminum * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

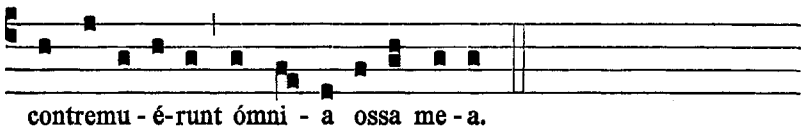
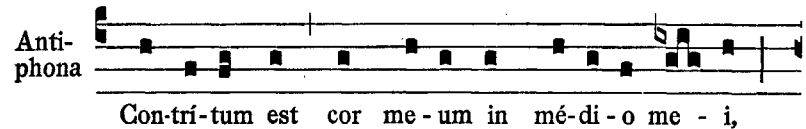
9. Inebriábuntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrén-te voluptátis tuæ potábis eos.

10. Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

11. Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

12. Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

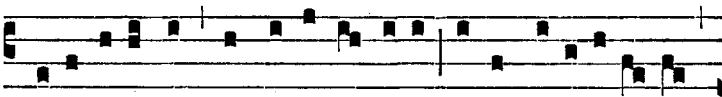
Anti-
phona

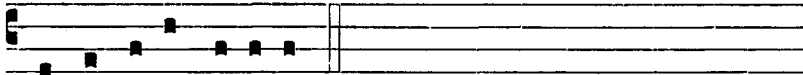

4. Ant.

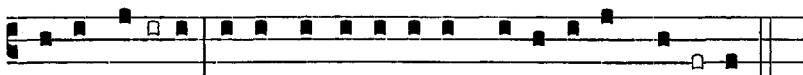
IV A*

E

 xhor-tá-tus es * in virtú-te tu-a, et in re-fecti-ó-ne

 sancta tu - a, Dó-mi-ne.

 Canticum Moysi Cantémus Dómi-no: glo-ri-ó-se e-nim magni-fi-

 cá-tus est, * equum et ascensó-rem de-jé-cit in ma - re.

2. Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est mihi in
salútem:

3. Iste Deus meus, et glorifi-
cábo eum: * Deus patris mei, et
exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, †
Omnípotens nomen ejus. * Cur-
rus Pharaónis et exercitum ejus
projéct in mare.

5. Elécti príncipes ejus submér-
si sunt in Mari Rubro: * abyssi
operuérunt eos, descendérunt in
profúndum quasi lapis.

6. Dextera tua, Dómine, mag-
nificáta est in fortitúdine: † dex-
tera tua, Dómine, percússit inimi-
cum. * Et in multítudine glórie
tuæ deposuísti adversários tuos:

7. Misísti iram tuam, quæ de-
vorávit eos sicut stipulam. * Et
in spíritu furóris tui congregáta
sunt aquæ:

8. Stetit unda fluens, * congre-
gátae sunt abyssi in médio mari.

9. Dixit inimicus: Pérsequar et
comprehéndam, * dívidam spólia,
implébitur ánima mea:

10. Evaginábo gládium meum,
* interficiet eos manus mea.

11. Flavit spíritus tuus, et opé-
ruit eos mare: * submérsi sunt
quasi plumbum in aquis vehe-
méntibus.

12. Quis símilis tui in fórtibus,
Dómine? * quis símilis tui, mag-
níficus in sanctitáte, terríbilis atque
laudábilis, fáciens mirabilia?

13. Extendísti manum tuam, et
devorávit eos terra. * Dux fuísti
in misericórdia tua pópulo quem
redemísti:

14. Et portásti eum in fortitú-
dine tua, * ad habitáculum sanc-
tum tuum.

15. Ascendérunt pópuli, et iráti
sunt: * dolóres obtínuérunt habi-
tatóres Philístiim.

16. Tunc conturbáti sunt prin-
cipes Edom, † robústos Moab obtí-
nuít tremor: * obriguérunt om-
nes habitatóres Chánaan.

17. Irruat super eos formído et
pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

18. Fiant inmóviles quasi lapis,
† donec pertránseat pópulus tuus,

Dómine: * donec pertráseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

19. Introduces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. *

Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

22. Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Anti-
phona

Exhortá-tus es in vir-tú-te tu-a, et in re-fec-ti-ó-ne

sancta tu-a, Dó-mi-ne.

5. Ant.

II D

O

b-lá-tus est, * qui-a ip-se vó-lu-it, et

peccá-ta nos-tra ip-se portá-vit.

Ps. 146 Laudá-te Dó-mi-num quó-ni-am bo-nus est psal-mus: *

De-o nostro sit ju-cúnda de-có-raque laudá-ti-o.

2. Ædificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israëlís congregábit.

3. Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

4. Qui númerat multitudinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

6. Suscípíens mansuétos Dóminus: * humilians autem peccatóres usque ad terram.

7. Præcínite Dómino in confessi-
one: * psállite Deo nostro in cithara.

8. Qui óperit cælum núbibus:
* et parat terræ plúviam.

9. Qui producít in móntibus
fænum: * et herbam servitúti hó-
minum.

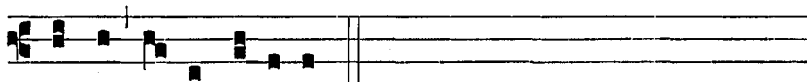
10. Qui dat juméntis escam ip-
sórum: * et pullis corvórum in-
vocántibus eum.

11. Non in fortitúdine equi vo-
luntátem habébit: * nec in tibiis
viri beneplácitum erit ei.

12. Beneplácitum est Dómino
super tíméntes eum: * et in eis,
qui sperant super misericórdia
ejus.

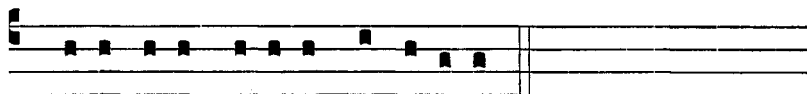

Oblá-tus est, qui - a ip-se vó-lu - it, et peccá-ta

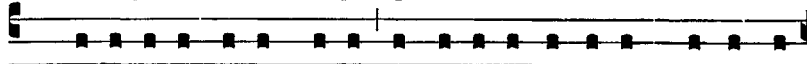

nostra ip-se por-tá-vit.

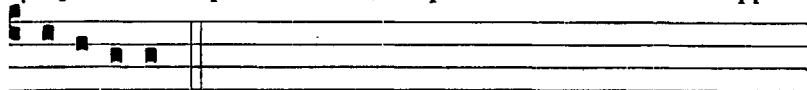
Capitulum et Hymnus non dicuntur hoc in triduo.

Y. Homo pa-cis me - æ, in quo spe-rá-vi.

R. Qui e-dé-bat pa-nes me - os, ampli-á-vit advérsum me supplan-

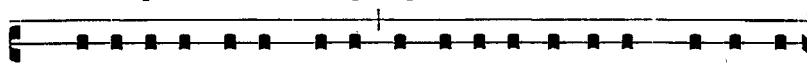

ta - ti - ó-nem.

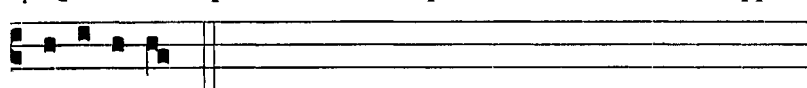
Vel:

Y. Homo pa-cis me - æ, in quo spe-rá-vi.

R. Qui e-dé-bat pa-nes me - os, ampli-á-vit advérsum me supplan-

ta - ti - ó-nem.

Ad Benedictus, Antiphona

I g

T rá-di-tor au-tem * de-dit e - is signum, di-cens: Quem os-cu-
lá-tus fú - e-ro, ipse est, te-né - te e - um.

Canticum Zachariæ

B e-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,
et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,
et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré-xit . . .)

2. Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sáculo sunt, prophetarum ejus:

4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

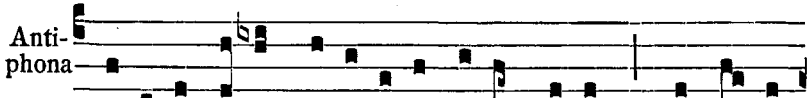
8. In sanctitáte, et justífiá coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salú-
tis plebi ejus: * in remissionem
peccatorum eorum:

11. Per viscera misericórdiæ Dei
nostri: * in quibus visitávit nos,
óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in téne-
bris, et in umbra mortis sedent:
* ad dirigéndos pedes nostros in
viam pacis.

Trá-di-tor au-tem de-dit e - is signum, di-cens: Quem os-cu-

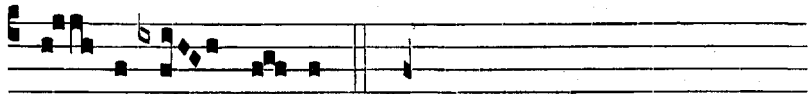
lá-tus fú - e-ro, ipse est, te-né - te e - um.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Tráditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

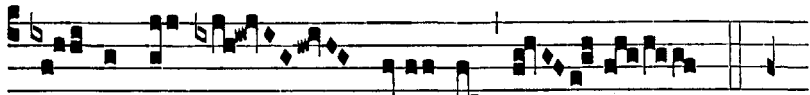

Chris-tus * factus est pro no - bis obé - di - ens

us - que ad mor - tem.

Secunda nocte additur:

Mor - tem au - tem cru - cis.

Tertia nocte additur:

Propter quod et De - us ex-al-tá-vit il-lum,

et de-dit il-li no - men,
quod est su - per om - ne no - men.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea, aliquantulum altius:

Psalmus 50

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis

meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útiq;: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicias.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificén-tur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Quo finito, sine Orémus, dicitur simili voce

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum: *Sed Qui tecum vivit, dicitur sub silentio.*

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive. Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Horas

Prima, Tertiá, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster, Ave María, et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis, qui erunt de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis: quibus finitis, dicitur Antiphona Christus factus est pro nobis, cum reliquis, ut supra in Laudibus.

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo, secreto.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi orationem meam: * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo quod didici júdicia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiám: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi
ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in ómni-
bus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: *
et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis medi-
tábor: * non obliviscar sermónes
tuos.

Psalmus 118, ii

Retribue servo tuo, vivífica me:
* et custódiám sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et con-
siderábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non
abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deside-
ráre justificatiónes tuas, * in omni
témpace.

Incepásti supérbos: * maledícti
quí declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et con-
témptum: * quia testimónia tua
exquisívi.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

*In hoc triduo non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia
usque ad finem Horæ.*

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalmus 118, iii

Legem pone mihi, Dómine, viam
justificatiónum tuárum: * et
exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutá-
bor legem tuam: * et custódiám
illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam manda-
tórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia
tua: * et non in avaritiam.

Avérte óculos meos ne vídeant
vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum,
* in timóre tuo.

Etenim sedérunt príncipes, et
advérsus me loquebántur: * servus
autem tuus exercebátur in justifi-
catióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditá-
tio mea est: * et consílium meum
justificatiónes tuæ.

Adhæsít paviménto ánima mea:
* vivífica me secúndum verbum
tuum.

Vias meas enuntiávi, et exau-
dísti me: * doce me justificatió-
nes tuas.

Viam justificatiónum tuárum
ínstrue me: * et exercébor in mi-
rabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tæ-
dio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me:
* et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * júdicia
tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómi-
ne: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cu-
cúrri, * cum dilatásti cor meum.

Amputa oppróbrium meum quod
suscipátus sum: * quia júdicia tua
júcúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: *
in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericór-
dia tua, Dómine: * salutáre tuum
secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus
mihi verbum: * quia sperávi in
sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo ver-
bum veritátis usquequáque: * quia
in júdiciis tuis supersperávi.

Et custódiám legem tuam sem-

per: * in sǎculum et in sǎculum sǎculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǎculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convertí pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium tíméntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Príusquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodiívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui tímēt te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut conso-

létur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia in júste iniquitátem fecérunt in me:

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalmus 118, vi

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúentibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiám testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periissem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar jus-

* ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confúndar.

ificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiám verba tua.

A iudícis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * próp- terea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre júdicia justítie tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalms 118, viii

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum super-sperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatióibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedéntes a iudiciis tuis: * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudiciis enim tuis timui.

Feci iudícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iniquam ódio hábui.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

AD NONAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalms 118, ix

Mirabilia testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum

elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehemén-ter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéní in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua super-
sperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum júdicium tuum viví-
fica me.

Appropinquavérunt persecúentes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éri-
pe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica júdicium meum, et ré-
dime me: * propter elóquium tuum viví-
fica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non ex-
quisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dó-
mine: * secúndum júdicium tuum viví-
fica me.

Multi qui persecúntur me, et
tribulant me: * a testimóniis tuis
non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescé-
bam: * quia elóquia tua non cus-
todierunt.

Vide quóniam mandáta tua dilé-
xi, Dómine: * in misericórdia
tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum,
véritas: * in ætérnum ómnia jú-
dicia justítiae tuæ.

Psalmus 118, xi

Príncipes persecúti sunt me gra-
tis: * et a verbis tuis formi-
dávít cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua:
* sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abo-
minátus sum: * legem autem tuam
diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi,
* super júdicia justítiae tuæ.

Pax multa diligéntibus legem
tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dó-
mine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia
tua: * et diléxit ea vehemén-ter.

Servávi mandáta tua, et testi-
mónia tua: * quia omnes viæ meae
in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea
in conspéctu tuo, Dómine: * juxta
elóquium tuum da mihi intelléc-
tum.

Intret postulátio mea in con-
spéctu tuo: * secúndum elóquium
tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum,
* cum docúeris me justificatiónes
tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-
quium tuum: * quia ómnia man-
dáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: *
quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dó-
mine: * et lex tua meditátio mea
est.

Vivet ánima mea, et laudábit
te: * et júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: *
quære servum tuum, quia man-
dáta tua non sum oblítus.

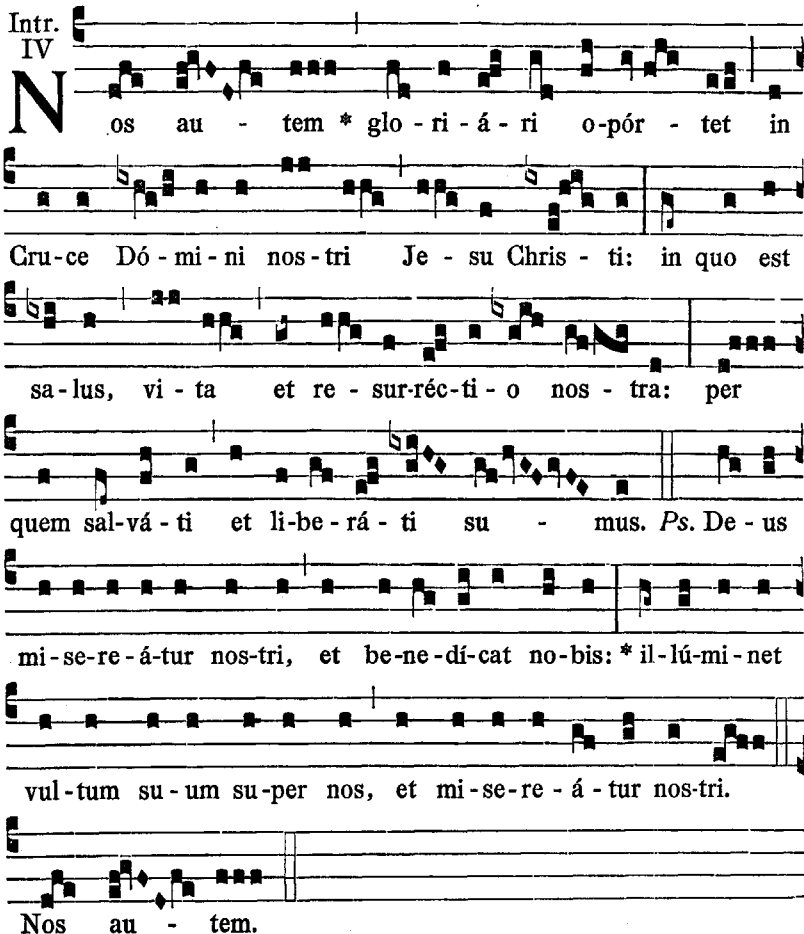
Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

¶ Hoc triduo prohibentur omnes Missæ privatæ.

AD MISSAM

Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Intr.
IV

Nos au - tem * glo - ri - á - ri o-pór - tet in
Cru-ce Dó - mi - ni nos - tri Je - su Chris - ti: in quo est
sa-lus, vi - ta et re - sur-réc-ti - o nos - tra: per
quem sal-vá - ti et li-be - rá - ti su - mus. *Ps.* De - us
mi-se-re-á-tur nos-tri, et be-ne-dí-cat no-bis: * il-lú-mi-net
vul-tum su-um su-per nos, et mi-se-re - á - tur nos-tri.
Nos au - tem.

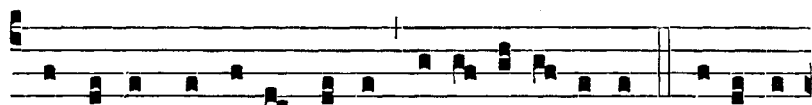
I
K ý-ri - e, * e - lé - i - son. *ij.* Chris - te,
 e - lé - i - son. *ij.* Ký - ri - e, e - lé - i - son. *ij.*
 Ký - ri - e, * ** e - lé - i - son.

Dicitur Glória in excélsis, quo intonato pulsantur campanæ; quæ, expleto Hymno, silent usque ad Sabbatum sanctum, ut suo loco notatur.

IV
G ló - ri - a in ex - cél - sis De - o. Et in terra pax ho - mí -
 ni - bus bo - næ vo - lun - tá - tis. Laudá - mus te. Be - ne - dí - ci - mus te.
 Ad - o - rá - mus te. Glo - ri - fi - cá - mus te. Grá - ti - as
 á - gi - mus ti - bi propter mag - nam gló - ri - am tu - am. Dó - mi - ne
 De - us, Rex cæ - lés - tis, De - us, Pa - ter om - ní - po - tens.
 Dó - mi - ne, Fi - li u - ni - gé - ni - te, Je - su Chris - te.

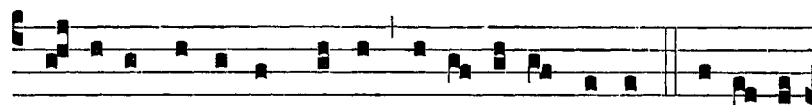
Dó-mi-ne De-us, Agnus De -i, Fi - li - us Pa - tris.

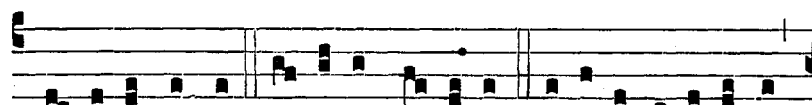
Qui tol-lis pec-cá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol-lis

pec-cá - ta mundi, sú-s-ci-pe de-pre-ca-ti - ó-nem nostram. Qui

se-des ad déxte-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quó-ni - am

tu so-lus Sanctus. Tu so-lus Dó-mi-nus. Tu so-lus Al-tíssi-mus,

Je - su Chris - te. Cum Sanc - to Spí - ri - tu, in

gló-ri-a De-i Pa - tris. A - men.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiõnis suæ latro præmium sumpsit, concède nobis tuæ propitiatiõnis efféctum: † ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, diversa utrisque intulit stipénda meritórum; * ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiõnis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

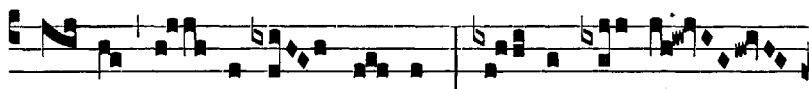
Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corínthios

1 Cor. 11, 20-32

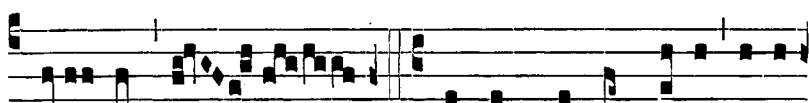
Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradébátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípите, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sáanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábítis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábítis, donec véniat. Itaque, quicúmque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sáanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijúdicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Grad.

Chris - tus * fac-tus est pro no - bis ob - é -

di - ens us-que ad mor - tem, mor - tem au - tem

cru - cis. V. Prop-ter quod et De-us ex-al-

tá - vit il-lum:

et de - dit il - li no - men, quod est su - per
om - ne * no - men.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

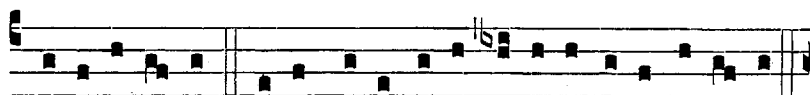
Joann. 13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diábolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens, quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cena, et ponit vestiménta sua: et cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dixit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim, quisnam esset, qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accepit vestiménta sua: cum recubíisset íterum, dixit eis: Scitis, quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dicitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

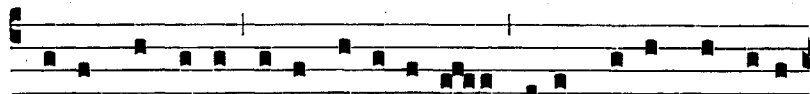
IV
Cre-do in u-num De - um. Patrem omni-po-téntem, factó-rem
cæ-li et terræ, vi-si-bí-li - um ómni - um et in-vi-si-bí-li - um.

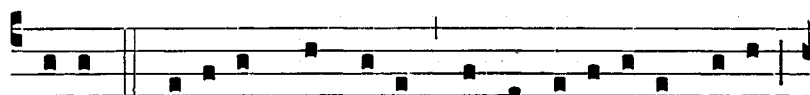
Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum, Fí-li-um De-i

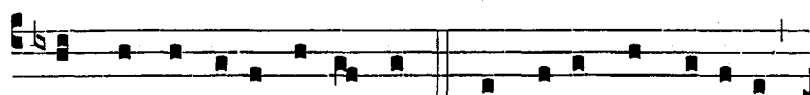
u-ni-gé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante ómni-a sœ-cu-la.

De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De-o

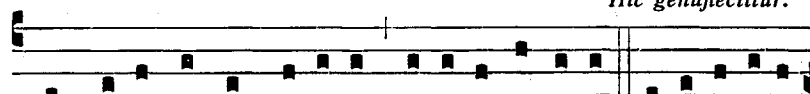

ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, con-substan-ti-á-lem Pa-tri:

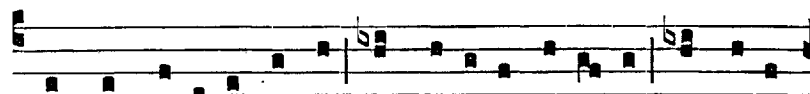

per quem ómni-a fac-ta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes

Hic genuflectitur.

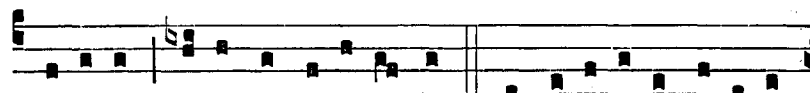
et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cœ-lis. Et incarná-tus

est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et homo

factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o

Pi-lá-to passus et se-púl-tus est. Et re-surré-xit tér-ti-a

di - e, se-cún-dum Scriptú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det
 ad dèxte-ram Pa-tris. Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a
 ju-di-cá-re vi-vos et mórtu - os: cu-jus regni non e-rit fi-nis.
 Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cántem:
 qui ex Patre Fi-li-óque procé-dit. Qui cum Patre et Fí-li-o
 si-mul ad-o-rá-tur et conglo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
 per Prophé-tas. Et u-nam sanctam cathó-li-cam et a-postó-
 li-cam Ecclé-si - am. Con-fí-te-or u-num bap-tís-ma in remis-
 si-ó-nem pec-ca-tó-rum. Et expéc-to re-surrec-ti-ó-nem
 mortu-ó-rum. Et vi-tam ventú-ri sæ-cu-li. A - men.

Offert.

II
D

éx-te - ra Dó-mi - ni * fe - cit vir-

tú - tem, déx-te - ra Dó - mi-ni ex-al-tá - vit me:

non mó-ri - ar, sed vi - vam, et narrá-bo ó - pe-ra

Dó-mi-ni.

Secreta

Ipsa tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discipulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

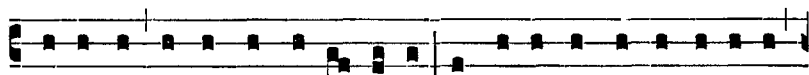
P

er ómni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus

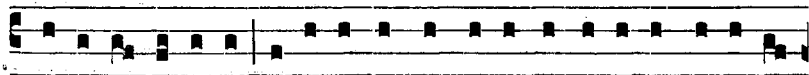
vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu - o. V. Sur-sum corda.

R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,

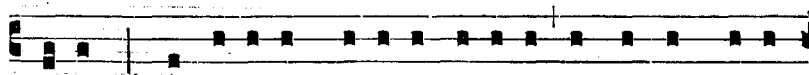
De - o nostro. R. Dig-num et jus-tum est. Ve-re dignum et

justum est, æquum et sa-lu - tá-re, nos ti-bi semper, et u-bíque

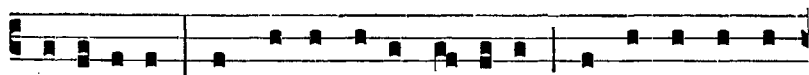
grá-ti - as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens æ-térne

De-us: Qui sa-lú-tem hu-má-ni gé-ne-ris in lig-no Cru-cis

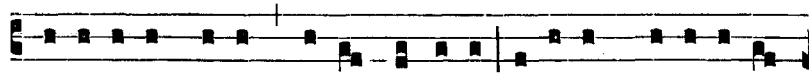
consti-tu - ís-ti: ut, un-de mors o-ri - e - bá-tur, inde vi - ta

re-súrge-ret: et, qui in ligno vin-cé-bat, in lig-no quoque

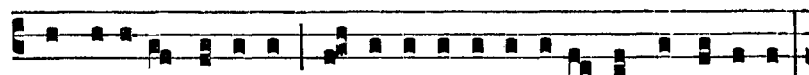
vince - ré-tur: per Chris-tum, Dó-mi-num nostrum. Per quem

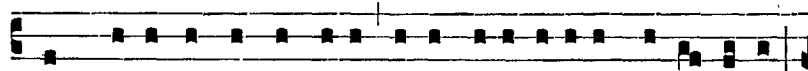
ma-jes-tá-tem tu - am laudant Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-

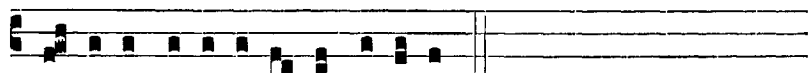
ó-nes, tre-munt Po-tes-tá-tes. Cæ-li cæ-lo-rúmque Vir-tú-tes

ac be-á-ta Sé-raphim só - ci - a exsul-ta-ti-ó-ne con-cé-lebrant.

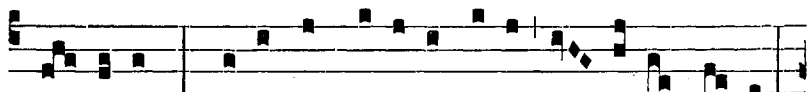
Cum qui-bus et nostras vo-ces ut admít-ti jú-be-as, depre-cámur,

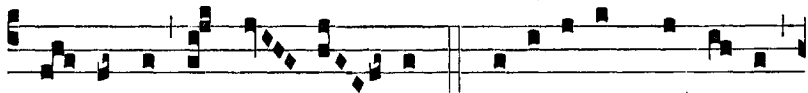
súppli-ci confes-si-ó-ne di-céntes:

VIII
S anc - tus, * Sanctus, Sanc - tus Dó-mi-nus, De - us

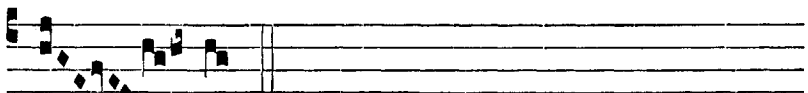
Sá - ba - oth. Ple-ni sunt cæ-li et terra gló - ri - a tu - a.

Ho - sán-na in ex - cél - sis. Be-ne-díc-tus, qui ve - nit

in nó-mi-ne Dó - mi-ni. Ho - sán-na in ex-

cél - - sis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Virgínis Mariæ, Genetrícis ejús-dem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatorum Apostolorum ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq; concédas, ut in ómnibus protectióis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus tradidit discipulis suis Córporis et Sáanguinis sui mystéria celebránda: quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, *Signat ter super Oblata*, bene ✠ dictam, adscrip ✠ tam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabílemque fácere dignéris: *Signat semel super Hostiam*, ut nobis Cor ✠ pus, et *semel super Calicem*, et San ✠ guis fiat dilectísimi Fílii tui, *Jungit manus*, Dómini nostri Jesu Christi.

Qui pridie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, *Accipit Hostiam*, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *Elevat oculos ad cælum*, et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *Caput inclinat*, tibi grátias tias agens, *Signat super Hostiam*, bene ✠ dixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens: Accípíte, et manducáte ex hoc omnes:

Hoc est enim Corpus meum.

Et reliqua ut in Canone 10.

Agnus Dei dicitur de more, sed Pax non datur. Dicuntur tamen tres consuætæ Orationes ante Communionem.

VI

Ag-nus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di: mi-se-
 ré - re no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi:
 mi-se-ré - re no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta
 mundi: do-na no - bis pa - cem.

¶ *Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum; reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit, pro infirmis; Sanguinem vero totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio Calice, quem Diaconus Palla et Patena inversa cooperit, et desuper Velum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio,¹ et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quodcumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in Calice reservatum: et cum dicere debet Dóminus vobiscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.*

Comm.

II
D

ó-mi - nus Je-sus, * postquam ce-ná - vit cum dis-cí-
 pu - lis su - is, la - vit, pe-des e - ó-rum, et a - it il - lis:
 Sci - tis, quid fé-ce - rim vo - bis e-go, Dó-mi - nus et
 Ma-gís-ter? Ex-émplum de-di vo - bis, ut et vos i - ta
 fa - ci - á-tis.

Postcommunio

R *efécti vitálibus aliméntis, quásumus, Dómine, Deus noster: † ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, * immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.*

I

I - te,
 De - o

Missa est.
 grá-ti - as.

¹ Tonus „Confiteor“ invenitur in fine hujus voluminis.

Datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

¶ Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari: et decenter, quoad fieri potest, ornatur cum velis et luminibus: ubi Calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus Pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus Veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eundem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur:

Hymnus

III

P

an-ge, lin-gua, glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um,

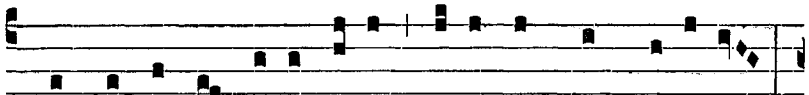
San-gui-nis-que pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um

Fruc-tus ven-tris ge-ne-ró-si Rex ef-fú-dit gén-ti-um.

2. No-bis da-tus, no-bis na-tus Ex intác-ta Vir-gi-ne,

Et in mundo con-ver-sá-tus, Spar-so ver-bi sé-mi-ne,

Su-i mo-ras in-co-lá-tus Mi-ro clau-sit ór-di-ne.

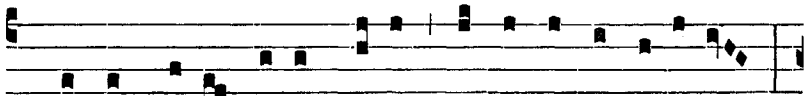
3. In su-pré-mæ nocte ce-næ Re-cúmbens cum frá-tri-bus,

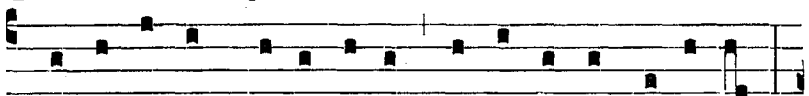
Ob-ser-vá-ta le-ge ple-ne Ci-bis in le-gá-li-bus,

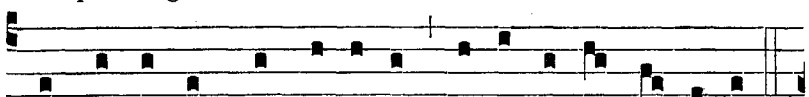
Ci-bum turbæ du-o-dé-næ Se dat su-is má-ni-bus.

4. Ver-bum ca-ro, pa-nem ve-rum Ver-bo car-nem éf-fi-cit,

Fitque sanguis Chris-ti me-rum: Et si sen-sus dé-fi-cit:

Ad fir-mán-dum cor sin-cé-rum So-la fi-des súf-fi-cit.

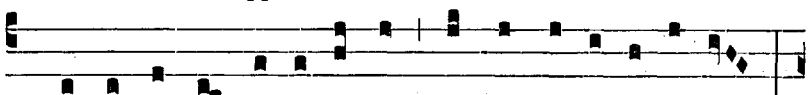
5. Tan-tum er-go Sa-cra-mén-tum Ve-ne-ré-mur cér-nu-i:

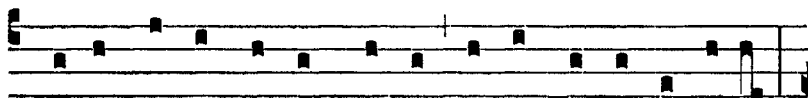
Et an-tí-quum do-cu-mén-tum No-vo ce-dat rí-tu-i;

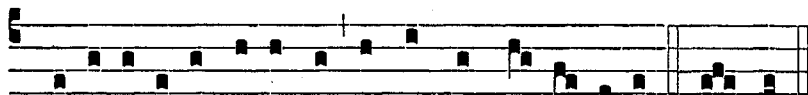
Præ-stet fi-des supple-mén-tum Sén-su-um de-féc-tu-i.

6. Ge-ni-tó-ri Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-lá-ti-o,

Sa-lus, ho-nor, vir-tus quo-que Sit et be-ne-díc-ti-o:

Pro-ce-dén-ti ab utró-que Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona, sine cantu:

Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locúsus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánimá mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus * iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo erípe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant próelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis erípe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde vocí meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba máltiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in miseri-

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápiet in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus júdicium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

córdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur in hoc triduo.

Feria V in Cena Domini: Ad Magnificat Ant. Cenántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discipulis suis.

Feria VI in Parasceve loco præcedentis Antiphonæ dicitur sequens

Ad Magnif. Ant. Cum accepisset acétum, * dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emisit spíritum.

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatióes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriétes implévit bonis: * et dívites dimísit inánés.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sácula.

Feria V in Cena Domini: Ant. Cenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discipulis suis.

Feria VI in Parasceve: Ant. Cum accepisset acétum, dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emisit spíritum.

Ant. Christus factus est cum reliquis ut supra in Laudibus, 210.

Ad denudationem Altarium

Vesperis expletis, Sacerdos, Alba et Stola violacea indutus, cum Ministris denudet Altaria legendo Antiphonam:

Diviserunt sibi * vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero:

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a franea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam:

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprexit, neque desepexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscéntur et converténtur
ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus
* univérse familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: *
et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt
omnes pingues terræ: * in con-

spéctu ejus cadent omnes qui des-
céndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et
semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio
ventúra: * et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur,
quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam
misérunt sortem.

Ad Mandatum

¶ *Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum Mandatum. Prælati, seu Superior, super Amictu et Alba induitur Stola et Pluviali violaceis, et in loco ad id deputato, ministrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, paramentis albis, ei assistit), imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, astantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, et Subdiacono librum tenente, signat librum, et incensat, et cantat, ut moris est, Evangelium: Ante diem festum Paschæ, ut in Missa, 222. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, et Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exiit Pluviali, et per Diaconum et Subdiaconum præcingitur linteo, et sic præcinctus, assistentibus sibi iisdem Diacono et Subdiacono, accedit ad lotionem pedum, et per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, Clericis pelvim et aquam ministrantibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur:*

Ant.

III

M

andá-tum no-vum do vo-bis: * ut di-li-gá-tis ín-vi-cem,

sic-ut di-lé-xi vos, di-cit Dó-mi-nus. *Ps.* Be-á-ti imma-cu-lá-ti

in vi-a: * qui ámbu-lant in le-ge Dó-mi-ni.

Et repetitur immediate Antiphona Mandatum novum. Et sic aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

Ant.

IV

P

ost-quam surré-xit Dó-mi-nus * a ce-na, mi-sit

a-quam in pel - vim: cœ-pit lavá-re pe-des dis-ci-pu-ló-rum:

hoc ex-émp-lum re-líquit e - is. *Ps.* Magnus Dó-mi-nus,

et laudá-bi-lis ni-mis: * in ci-vi-tá-te De - i nos-tri, in monte

sanc-to e-jus. Postquam.

Ant.

II

D

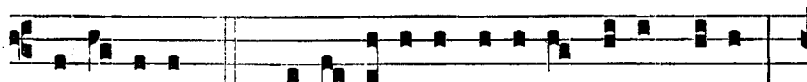
ó-mi - nus Je-sus, * postquam ce-ná - vit cum dis-cí-

pu - lis su - is, la-vit pe-des e - ó-rum, et a - it il - lis:

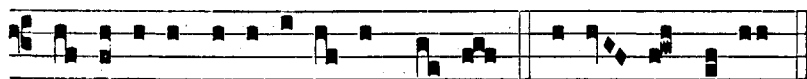
Sci - tis, quid fé-ce - rim vo - bis e-go, Dó-mi - nus et

Ma-gís-ter? Ex-émp-lum de - di vo - bis, ut et vos i - ta

fa-ci - á-tis. *Ps.* Be-ne-di-xís-ti, Dó-mi-ne, terram tu-am: *

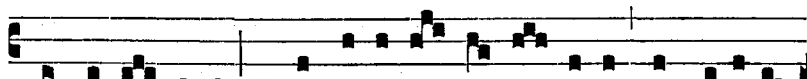
a-ver-tís-ti cap-ti-vi-tá-tem Ja-cob. Dó-mi - nus Je-sus.

Ant.

V

D ó-mi-ne, * tu mi - hi la - vas pe-des? Respóndit Je-sus

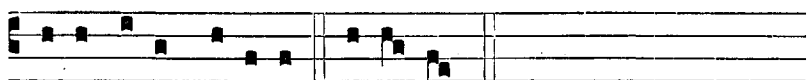
et di-xit e - i: Si non lá-ve-ro ti - bi pe-des, non ha-bé-bis

par-tem me-cum. *Ps.* Ve-nit ergo ad Si-mó-nem Petrum, * et di-xit

e-i Pe-trus. Dó-mi-ne. *Ps.* Quod e-go fá-ci-o, tu ne-scis mo-do: *

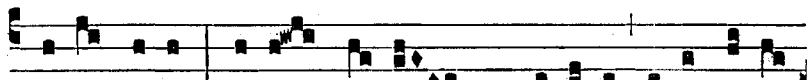
sci-es au-tem póste - a. Dó-mi - ne.

Ant.

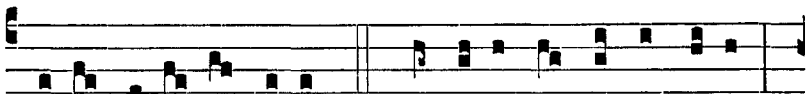
IV

S i e-go, Dó-mi-nus * et Ma-gis-ter ves - ter, la-vi

vo-bis pe-des: quanto ma - gis vos de-bé-tis al-ter al-te-

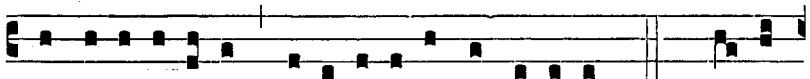
ri - us la - vá - re pe - des? *Ps.* Au - dí - te hęc, omnes gentes: *

áu - ri - bus per - cí - pi - te, qui ha - bi - tá - tis orbem. Si e - go.

Ant.
VII

In hoc cognóscant omnes, * qui - a me - i es - tis dis - cí - pu - li,

si di - lec - ti - ó - nem ha - bu - é - ri - tis ad ín - vi - cem. *Ps.* Di - xit

Je - sus dis - cí - pu - lis su - is. In hoc cognóscant omnes.

Ant.
VII

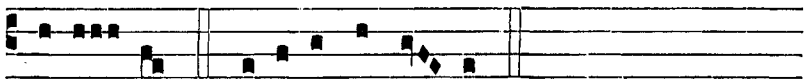
Má - ne - ant in vo - bis * fi - des, cá - ri - tas, tri - a hęc:

ma - jor au - tem ho - rum est cá - ri - tas. *Ps.* Nunc au - tem ma - nent

fi - des, spes, cá - ri - tas, tri - a hęc: * ma - jor au - tem ho - rum est

cá - ri - tas. Má - ne - ant in vo - bis.

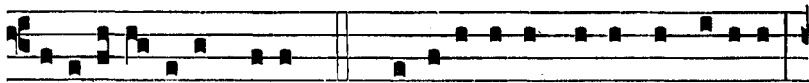
Ant.

II
B

e-ne-díc - ta sit * sancta Trí-ni - tas, atque in-di-ví - sa

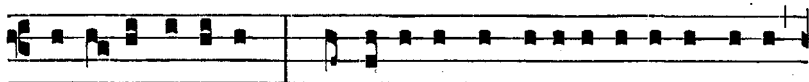
U-ni - tas: con-fi-té-bi-mur e - i, qui - a fe - cit no-bíscum

mi-se-ri-córdi - am su - am. V. Be-ne-di-cámus Patrem, et Fí-li - um,*

cum Sancto Spi-ri-tu. Ps. Quam di - léc-ta ta-berná-cu-la tu - a,

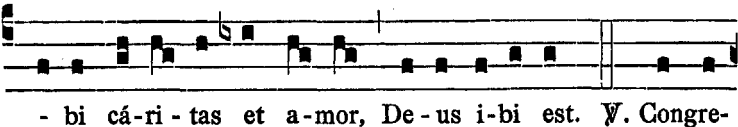

Dó-mi-ne vir-tú-tum! * con-cu-pís-cit, et dé-fi-cit á-ni-ma me - a

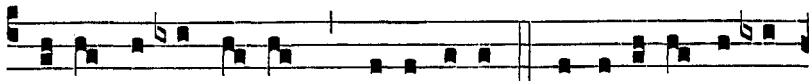

in á-tri - a Dó-mi - ni. Be-ne-díc - ta sit.

Ant.

VI
U

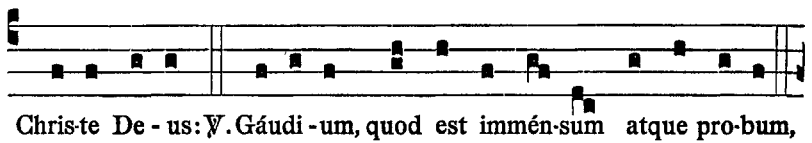
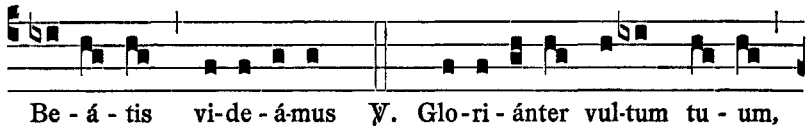
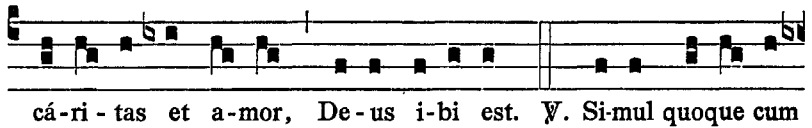
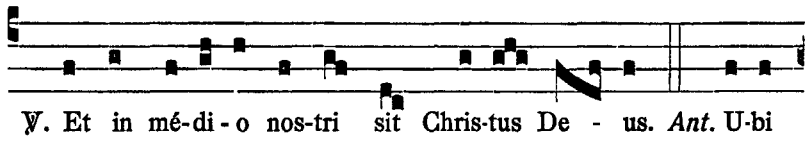
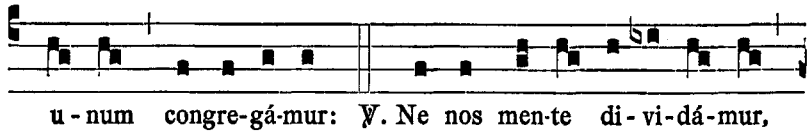
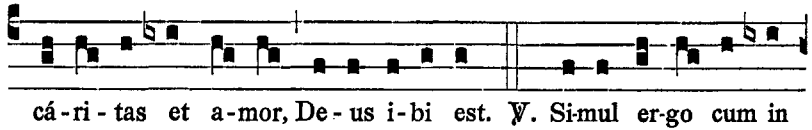
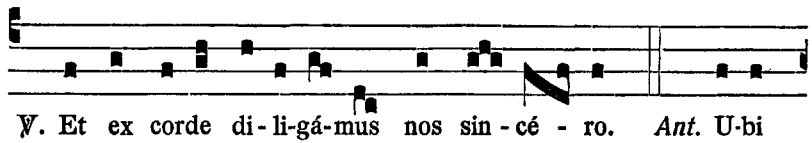
- bi cá-ri - tas et a-mor, De - us i-bi est. V. Congre-

gá-vit nos in u - num Chris-ti a-mor. V. Exsul-témus et in

ip-so ju-cundémur. V. Ti-me-á-mus et a-mé-mus De - um vi-vum.

¶ *Post lotionem Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abs-tergit alio linteo: deinde rediens ad locum ubi prius fuerat, accipit Plu-viale, et stans capite detecto, dicit:*

Pater noster, *secreto usque ad*

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Tu mandasti mandata tua, Domine.

R. Custodiri nimis.

V. Tu lavasti pedes discipulorum tuorum.

R. Opera manuum tuarum ne despicias.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio

Adésto, Domine, quæsumus, officio servitutis nostræ: † et quia tu discipulis tuis pedes lavare dignatus es, ne despicias opera manuum tuarum, quæ nobis retinenda mandasti: * ut, sicut hic nobis, et a nobis exteriora abluuntur inquinamenta; sic a te omnium nostrum interiora laventur peccata. Quod ipse præstare digneris, qui vivis et regnas Deus: * per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domne, nec Lectio brevis, nec Adjutorium, neque Oratio Dominica: sed absolute incipitur ab Hebdomadario:

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater,

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam ætérnam. R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatorum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, et omnibus Sanctis, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, orare pro me ad Dominum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereatur nostri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam aeternam. Amen.

Indulgentiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. Amen.

Facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur sequentes Psalmi:

Psalmus 4

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 90

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicit Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et daemonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem milia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea: * Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómni-bus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, libe-rábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in

tribulatióne: erípiam eum et glo-rificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutare meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in dómo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Post Psalmos immediate dicitur:

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salu-táre tuum,

Quod parásti * ante fáciem óm-nium populórum,

Lumen ad revelatióne[m] gén-tium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

DE OFFICIO IN FERIA V CENÆ DOMINI

CUM BENEDICITUR

OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM ET CONFICITUR CHRISMA

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum et Infirmorum, et conficitur Chrisma.

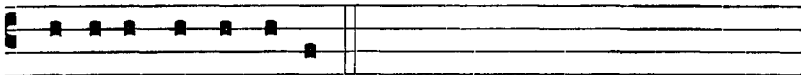
Mane itaque Sacrista, vel ille, ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam, quæ major sit, ad Chrisma; et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ: duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate et Oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito Altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus Altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam et Altare. Juxta dictam sedem hinc et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies ver-tant ad Altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam Ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythy, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad Altare processionaliter, hoc modo:

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres; post hos duodecim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito; deinde Diaconus et a dextris ejus Capellanus Assistens, quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in ecclesia sua, alioquin ibi medius inter Diaconum et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione Crux per unum ex Ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad Altare vertentes; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante Altare pervenerit, facit Confessionem; incipitur Introitus; et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur: Per quem hæc omnia, Dómine, semper bona creas, exclusive.

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in Altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ Altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum Altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito Altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad Altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus Ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

O - le - um In - fir - mó - rum.

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens: Oleum infirmórum.

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens:

Exorcizo te, immundissime spiritus, omnisque incursio sathanæ, et omne phantasma: in nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ li, et Spíritus ✠ Sancti; ut recedas ab hoc óleo ut possit éffici únctio spiritalis ad corroborándum templum Dei vivi: ut in eo possit Spíritus Sanctus

habitare, per nomen Dei Patris omnipotentis, et per nomen dilectissimi Filii ejus, Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et seculum per ignem.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce:

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

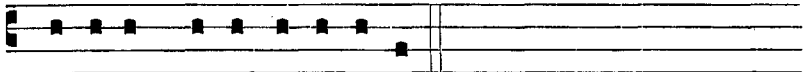
Emitte, quaesumus, Domine, Spiritum Sanctum tuum Paraclitum de caelis in hanc pinguedinem olivae, quam de viridi ligno producere dignatus es, ad refectiorem mentis et corporis; ut, tua sancta bene dictione, sit omni hoc unguento caelestis medicinae peruncto tutamen mentis et corporis, ad evacuandos omnes dolores, omnes infirmitates omnemque aegritudinem mentis et corporis, unde unxisti Sacerdotes, Reges, Prophetas et Martyres; sit Chrisma tuum perfectum, Domine, nobis a te benedictum, permanens in visceribus nostris. In nomine Domini nostri Jesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet et lavat manus; tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris Sacerdotibus, et aliis paratis, in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum Altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum ascendit ad Altare, et incipiens, ubi dimiserat, videlicet, Per quem haec omnia, etc., procedit in Missa usque ad communionem Corporis et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reverenter collocat ipsam super medium Altaris. Deinde Pontifex communicat Diaconum et Subdiaconum ac alios de Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam primam digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, facta reverentia Sacramento in Altari posito, in secundo gradu Altaris mitram accipit, et redit ad praedictam sedem cum ministris suis et aliis Assistentibus, eo ordine quo praemissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus, stans apud Pontificem, dicit alta voce in tono Lectionis:

O-le-um ad sanctum Chris-ma.

Et mox eadem voce, in tono subjungit:

O-le-um Cat-e-chu-me-no-rum.

Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, Pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et septem Subdiaconi parati praedicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeuntes ad Chorum cum

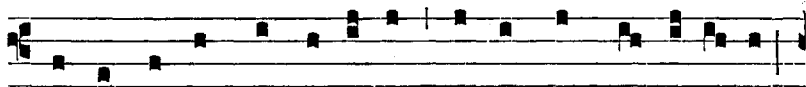
ampullis, hoc ordine: Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus Crucem deferens, medius inter duos Acolythos cum cereis ardentibus; tum duo Cantores cantantes Versus: O Redemptor, ut infra habentur; quos sequuntur, bini et bini, Subdiaconi et Diaconi; deinde unus Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma, et pro Oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris suis brachiis circumdadas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit; hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi et Subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus Pontificem procedentibus duo Cantores prædicti cantant Versus sequentes:

O Red-émptor, su-me carmen Te-met con-ci-nén-ti - um.

Et Chorus idem replicat.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus:

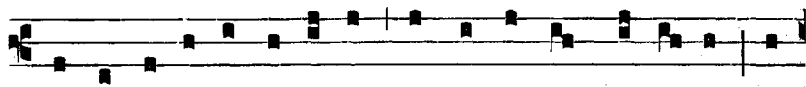
Au-di, Ju-dex mor-tu-ó-rum, U-na spes mor-tá-li - um,

Au-di vo-ces pro-fe-rén-tum Do-num pa-cis præ-vi - um.

Chorus repetit Ψ . O Redemptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur Ψ .

Arbor fe-ta al-ma lu-ce Hoc sa-crán-dum pró-tu - lit: Fert

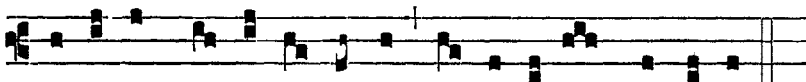
hoc pro-na præ-sens tur-ba Sal-va-tó-ri sáe-cu-li,

Chorus repetit Ψ . O Redemptor,

Tum illi duo Cantores prosequuntur V.

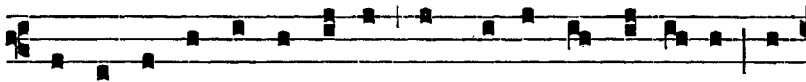
Stans ad a - ram i - mo supplex In - fu - lá - tus Pón - ti - fex,

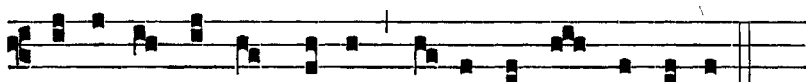
Dé - bi - tum per - sól - vit omne, Con - se - crá - to Chris - ma - te.

Chorus repetit V. O Redemptor.

Deinde illi duo Cantores prosequuntur V.

Con - se - crá - re tu dig - ná - re, Rex per - én - nis pá - tri - æ, Hoc

o - lí - vum, sig - num vi - vum, Ju - ra contra dá - mo - num.

Chorus repetit V. O Redemptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium ecclesiæ cantando Versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope Altare, juxta cornu Epistolæ; Archidiaconus, Diaconus et Subdiaconus ministrantes sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati, juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc et sex illinc, vertentes faciem ad Altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis et, post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismalis et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus ampullam olei Chrismalis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus illam involutam cum mappula, quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici sedenti, et illam super mensam ante Episcopum positam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter ostendens, ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad Altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chrismalis et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cælestium et virtútum ómnium præparátor, nos - tras, quæsumus, preces exáudi, hanc odoriferam sicci córticis lá - crimam (quæ felícis virgæ profluendo sudórem, sacerdotáli nos opímat

unguénto) acceptáblem tuis præsta mystériis, et concéssa benedic-tióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, pro créator, qui per Móysen, fámulum tuum, permístis herbis arómatum fieri præcepísti sanctificatióne unguénti; cleméntiam tuam suppliciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fidei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cæléstis vexilli impressiόnem digníssimum; ut, quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedic-tióne pleníssimam consequántur, et beátæ fidei colláto múnere perén-niter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Deinde, accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chris-mali sumpti, dicens:

Orémus Dóminum, Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehen-sibilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositiόne veræ humanitáti inseparabiliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus Sancti, óleo exsultatiónis præ participibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans ma-téria, perénni redderétur, de qua exciderat, hereditáti; quátenus hos ex diversis creaturárum speciébús liquóres créatos sanctæ Trinitátis perfectiόne bene ✠ dicat, et benedicéndo sancti ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et, quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod, ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se participem regni cæléstis éffici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in mo-dum crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in Altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens:

Benedictio Chrismatis

Exorcizo te, creatúra ólei, per Deum, Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diaboli, omnisque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur et effugétur a te; ut fias ómnibus, qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum Sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Filii ejus, Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ Sancti.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem:

Per óm-ni - a sæ-cu - la sæ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus

vo-bis-cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o. V. Sur-sum cor-da.

R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá - ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,

De - o nos-tro. R. Dig-num et jus-tum est. Ve-re dig-num et

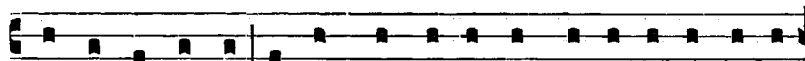
justum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bí-que

grá - ti - as á - ge - re: Dó-mi-ne sancte, Pa - ter om-ní-po-tens,

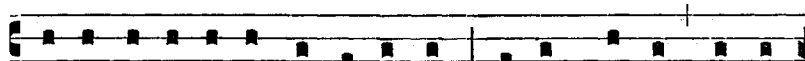
æ-tér-ne De - us: Qui in prin-cí-pi - o, in-ter cé-te-ra

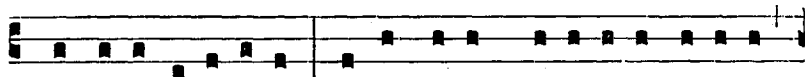
bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-ra, ter-ram pro-dú-ce-re fructí-fe-ra

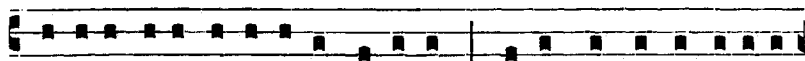
lig-na jus-sis-ti, in-ter quæ hu-jus pin-guis-si-mi li-quo-ris

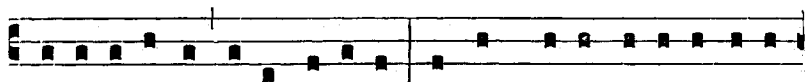
mi-nis-træ o-lí-væ nas-ce-rén-tur, qua-rum fruc-tus sa-cro

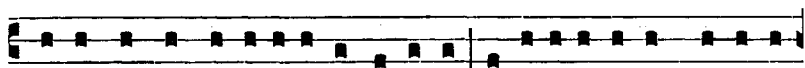
Chris-ma-ti de-ser-ví-ret. Nam et Da-vid, prophé-ti-co spí-ri-tu

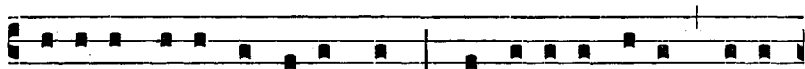
grá-ti-æ tu-æ sacramé-nta præ-nó-scens, vul-tus nostros in ó-le-o

exhi-la-rá-ndos esse cantá-vit: et cum mundi crí-mi-na di-lú-

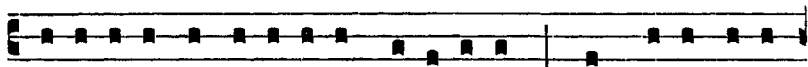
vi-o quondam expi-a-réntur ef-fú-so, si-mi-li-tú-di-nem fu-tú-ri

mú-ne-ris co-lúm-ba de-món-strans per o-lí-væ ra-mum, pa-cem

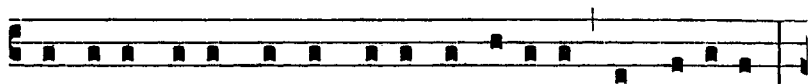
ter-ris ré-ddi-tam nunti-á-vit. Quod in no-vís-si-mis tempó-ri-bus

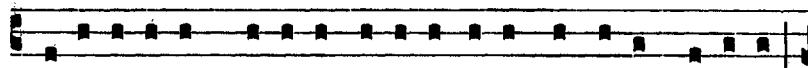
ma-ni-fés-tis est ef-féc-ti-bus de-cla-rá-tum, cum bap-tis-ma-tis

a-quis, ómni-um crí-mi-num com-mí-sa de-lén-ti-bus, hæc ó-le-i

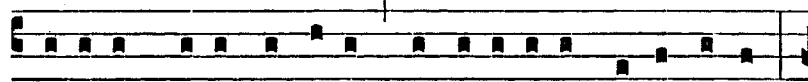
únc-ti-o vul-tus nostros ju-cún-dos éf-fi-cit ac se-ré-nos.

Inde ét-i-am Mó-y-si, fá-mu-lo tu-o, man-dá-tum de-dís-ti,

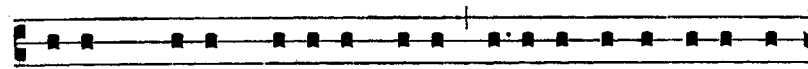
ut A-a-ron, fratrem su-um, pri-us a-qua lo-tum per in-fu-

si-ó-nem hu-jus unguénti con-sti-tú-e-ret Sa-cer-dó-tem.

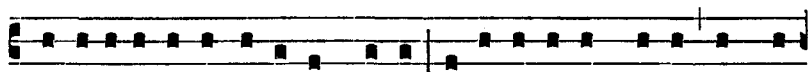
Ac-céssit ad hoc ámpli-or ho-nor, cum Fí-li-us tu-us

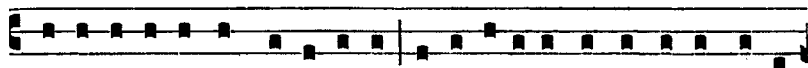
Je-sus Chris-tus, Dó-mi-nus nos-ter, la-vá-ri se a Jo-án-ne

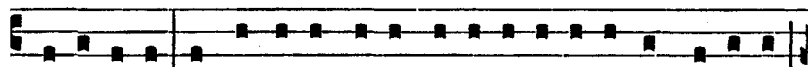
undis Jordá-ni-cis ex-e-gísset, ut Spí-ri-tu Sancto, in co-lúmbæ

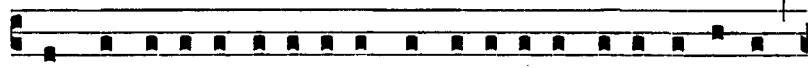
si-mi-li-tú-di-ne dé-su-per mis-so, U-ni-gé-ni-tum tu-um, in quo

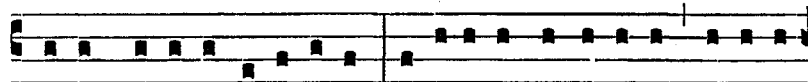
ti-bi ópti-me compla-cu-ís-se, tes-ti-mó-ni-o subsequén-tis vo-cis

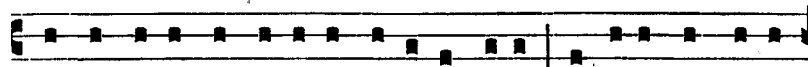
osténde-res, et hoc il-lud esse ma-ni-fes-tís-si-me compro-bá-res,

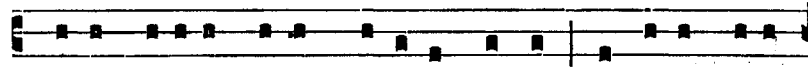
quod cum ó-le-o læ-ti-ti-æ præ consór-ti-bus su-is un-géndum

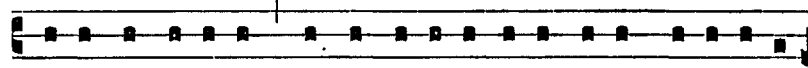
Da-vid Prophé-ta ce-ci-nís-set. Te í-gi-tur de-pre-cá-mur, Dó-mi-ne

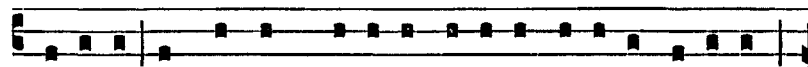
sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us, per e-ún-dem Je-sum

Chris-tum, Fí-li-um tu-um, Dó-mi-num nostrum, ut hu-jus cre-a-

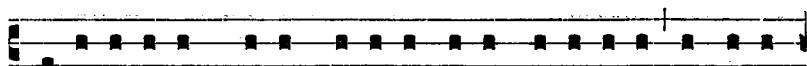

tú-ræ pingué-di-nem sanc-ti-✠fí-cá-re tu-a be-ne-✠dic-ti-ó-ne

digné-ri-s, et Sancti ✠ Spí-ri-tus e-i ad-miscé-re vir-tú-tem,

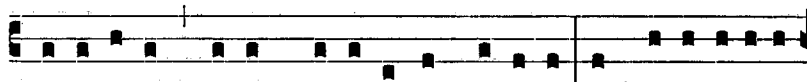

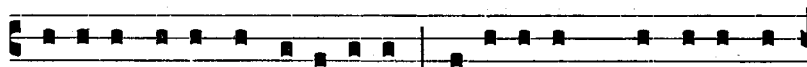
co-o-pe-ránte Chris-ti, Fí-li-i tu-i, po-tén-ti-a, a cu-jus

nó-mi-ne sancto Chris-ma no-men ac-cé-pit, unde un-xís-ti

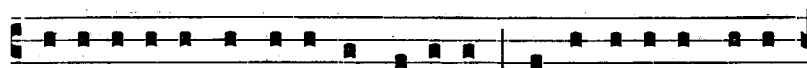
Sa-cerdó-tes, Re-ges, Prophé-tas et Már-ty-res; ut spi-ri-tu-á-lis

la-vácri bap-tís-mo re-no-vándis cre-a-tú-ram Chris-ma-tis in

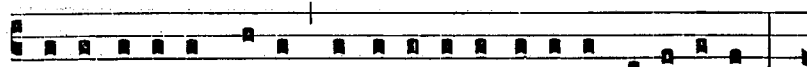
Sacraméntum perféc-tæ sa-lú-tis vi-tæque con-firmes; ut sancti-

fi-ca-ti-ó-ne unc-ti-ó-nis in-fú-sa, cor-rup-ti-ó-ne primæ

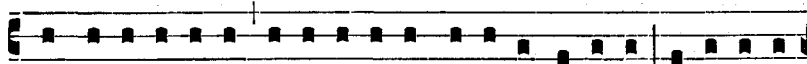
na-ti-vi-tá-tis absórpta, sanctum u-ni-us-cu-jús-que templum

accep-tá-bi-lis vi-tæ in-no-cén-ti-æ o-dó-re red-o-léscat;

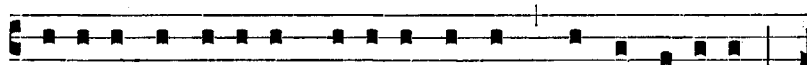
ut, se-cúndum con-sti-tu-ti-ó-nis tu-æ sacra-méntum, ré-gi-o

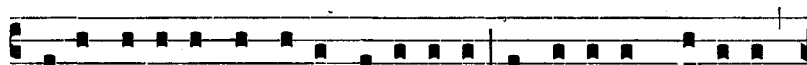
et sa-cerdo-tá-li prophe-ti-cóque ho-nó-re perfú-si, ves-ti-ménto

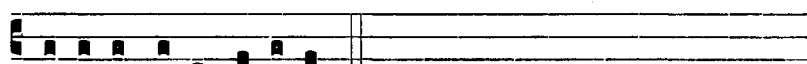
incorrúp-ti mú-ne-ris indu-ántur; ut sit his, qui re-ná-ti

fú-e-rint ex aqua et Spí-ri-tu Sancto, Chris-ma sa-lú-tis,

e-ósque æ-tér-næ vi-tæ par-tí-ci-pes et cæ-lés-tis gló-ri-æ

fá-ci-at esse consórtes.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

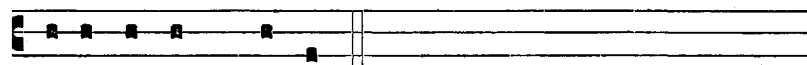
R. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens:

Hæc commixtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúntis propitiatio et custódia salutáris in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, depónit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutatur Chrisma dicens:

Ave, sanctum Chris-ma.

Et hoc secundo et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt

successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto: Ave, sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante Pontificem; super quam ampullam statim tam ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum olei Catechumenorum, dicit:

Benedictio olei Catechumenorum

Exorcizo te, creatúra olei, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, et Spíritus ✠ Sancti, ut, in hac invocatióne individúæ Trinitátis atque uníus virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversárii, omnis inveteráta malítia diáboli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédat a te; ut, divínis sacraméntis purificáta, fias in adoptiónem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissionem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sáeculum per ignem.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, Pontifex stans benedicit dictum oleum Catechumenorum, eadem voce dicens:

Y. Dóminus vobíscum.

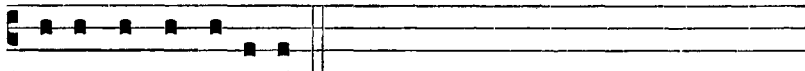
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálium remunerátor, qui virtúte Sancti Spíritus imbecillárum méntium rudiménta confirmas, te orámus, Dómine, ut emittere dignéris tuam bene ✠ dictionem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas, per unctiónem hujus creatúræ, purgationem mentis et córporis; ut, si quæ illis adversántium spírituum inhæsere máculæ, ad factum sanctificáti olei hujus abscédant; nullus spirituálibus nequítis locus, nulla réfugis virtútibus sit facultas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiátis hujus præparátió útilis ad salutem, quam étiam cæléstis regeneratiónis nativité in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sáeculum per ignem.

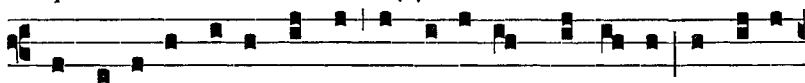
R. Amen.

Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacerdotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, dicentes ter in tono Lectionis:

Ave, sanctum O-le - um.

Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra positum est de Chrismate. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Diaconos, eo ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad sacramentum sive sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores cantant hos ♯♯.:

Ut no-vé-tur se-xus omnis Uncti - ó-ne Chrísma - tis: Ut sa-né-

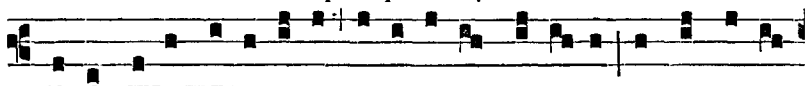
tur sau-ci - á-ta Dig-ni-tá - tis gló-ri - a.

Chorus replicat ♯.

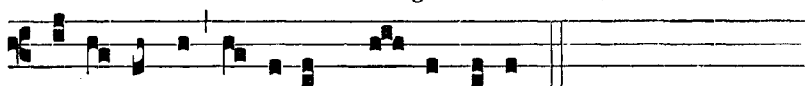

O Red-émptor, su-me carmen Te-met conci-nén-ti - um.

Tum dicti duo Cantores prosequuntur ♯.

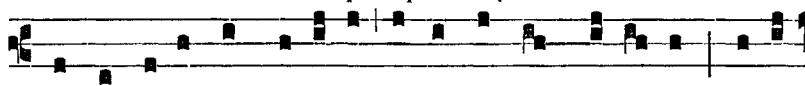
Lo-ta mente sacro fonte Aufu-gántur crí-mi-na, Uncta fron-te,

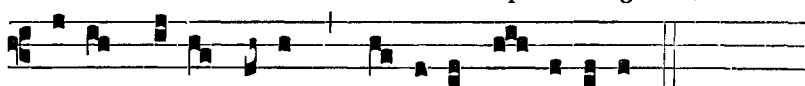
sacro - sáncta In-fiu - unt cha - rís-ma-ta.

Chorus replicat ♯. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ♯.

Cor-de na-tus ex Pa-rén-tis Alvum implens Vír-gi - nis, Præsta

lu-cem, claude mortem Chrís-ma-tis con-sór-ti-bus.

Chorus replicat ♯. O Redémptor.

Officium Majoris Hebdomadæ

Quo replicato, dicti duo Cantores proseguuntur ♪.

Sit hæc di - es fes-ta no-bis Sæ-cu-ló-rum sæ-cu - lis: Sit sacrá-

ta digna laude, Nec se-néscat témpo-re.

Chorus replicat ♪. O Redemptor.

Vetus autem Chrisma, et oleum Catechumenorum, ac Infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma et oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad Altare, proseguitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto Ite, Missa est, dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et Olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ vel maleficii tradere præsumant; alioquin honore priventur.

